

Aasaa Dee Vaar with Chhants

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (448-17)

ik-o^Nkaar satgur parsaad.

One Universal Creator God. By The Grace Of The True Guru:

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤ ਘਰੁ ੪ ॥ (448-17)

aasaa mehlaa 4 chhant ghar 4.

Aasaa, Fourth Mehl, Chhant, Fourth House:

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਿੰਨੇ ਲੋਇਣਾ ਮਨੁ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਤੰਨਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (448-17, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

har amrit bhinnay lo-inaa man paraym ratannaa raam raajay.

My eyes are wet with the Nectar of the Lord, and my mind is imbued with His Love, O Lord King.

ਮਨੁ ਰਾਮਿ ਕਸਵਟੀ ਲਾਇਆ ਕੰਚਨੁ ਸੋਵਿੰਨਾ ॥ (448-18, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

man raam kasvatee laa-i-aa kanchan sovinnaa.

The Lord applied His touch-stone to my mind, and found it one hundred per cent gold.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲਿਆ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੇ ਭਿੰਨਾ ॥ (448-18, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

gurmukh rang chalooli-aa mayraa man tano bhinnaa.

As Gurmukh, I am dyed in the deep red of the poppy, and my mind and body are drenched with His Love.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮੁਸਕਿ ਝਕੋਲਿਆ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਧਨੁ ਧੰਨਾ ॥੧॥ (449-1, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

jan naanak musak jhakoli-aa sabh janam Dhan Dhannaa. ||1||

Servant Nanak is drenched with His Fragrance; blessed, blessed is his entire life. ||1||

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (462-17)

ik-o^Nkaar satnaam kartaa purakh nirbha-o nirvair akaal moorat ajoonee saibha^N gur parsaad.

One Universal Creator God. Truth Is The Name. Creative Being Personified. No Fear. No Hatred. Image Of The Undying. Beyond Birth. Self-Existent. By Guru's Grace:

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (462-18)

aasaa mehlaa 1.

Aasaa, First Mehl:

ਵਾਰ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਸਲੋਕ ਭੀ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ ਲਿਖੇ ਟੁੰਡੇ ਅਸ ਰਾਜੈ ਕੀ ਧੁਨੀ ॥ (462-18)

vaar salokaa naal salok bhee mahlay pahilay kay likhay tunday as raajai kee Dhuneee.
Vaar With Shaloks, And Shaloks Written By The First Mehl. To Be Sung To The Tune
Of 'Tunda-Asraajaa':

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (462-19)

salok mehlaa 1.
Shalok, First Mehl:

ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਦਿਉਹਾੜੀ ਸਦ ਵਾਰ ॥ (462-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

baliharee gur aapnay di-uhaarhee sad vaar.
A hundred times a day, I am a sacrifice to my Guru;

ਜਿਨਿ ਮਾਣਸ ਤੇ ਦੇਵਤੇ ਕੀਏ ਕਰਤ ਨ ਲਾਗੀ ਵਾਰ ॥੧॥ (462-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

jini maanas tay dayvtay kee-ay karat na laagee vaar. ||1||
He made angels out of men, without delay. ||1||

ਮਹਲਾ ੨ ॥ (463-1)

mehlaa 2.
Second Mehl:

ਜੇ ਸਉ ਚੰਦਾ ਉਗਵਹਿ ਸੂਰਜ ਚੜਹਿ ਹਜਾਰ ॥ (463-1, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

jay sa-o chandaa ugvahi sooraj charh^heh hajaar.
If a hundred moons were to rise, and a thousand suns appeared,

ਏਤੇ ਚਾਨਣ ਹੋਦਿਆਂ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰ ॥੨॥ (463-1, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

aytay chaanan hidi-aa^N gur bin ghor anDhaar. ||2||
even with such light, there would still be pitch darkness without the Guru. ||2||

ਮਃ ੧ ॥ (463-2)

mehlaa 1.
First Mehl:

ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਨ ਚੇਤਨੀ ਮਨਿ ਆਪਣੈ ਸੁਚੇਤ ॥ (463-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

naanak guroo na chaytnee man aapnai suchayt.
O Nanak, those who do not think of the Guru, and who think of themselves as clever,

ਛੁਟੇ ਤਿਲ ਬੁਆੜ ਜਿਉ ਸੁੰਢੇ ਅੰਦਰਿ ਖੇਤ ॥ (463-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

chhutay til boo-aarh ji-o sunjay andar khayt.
shall be left abandoned in the field, like the scattered sesame.

ਖੇਤੈ ਅੰਦਰਿ ਛੁਟਿਆ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਉ ਨਾਹ ॥ (463-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

khaytai andar chhuti-aa kaho naanak sa-o naah.

They are abandoned in the field, says Nanak, and they have a hundred masters to please.

ਫਲੀਅਹਿ ਫੁਲੀਅਹਿ ਬਪੁੜੇ ਭੀ ਤਨ ਵਿਚਿ ਸੁਆਹ ॥੩॥ (463-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

falee-ah fulee-ah bapurhay bhee tan vich su-aah. ||3||

The wretches bear fruit and flower, but within their bodies, they are filled with ashes. ||3||

ਪਉੜੀ ॥ (463-4)

pa-orhee.

Pauree:

ਆਪੀਨੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿਓ ਆਪੀਨੈ ਰਚਿਓ ਨਾਉ ॥ (463-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

aapeen^hai aap saaji-o aapeen^hai rachi-o naa-o.

He Himself created Himself; He Himself assumed His Name.

ਦੁਯੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜੀਐ ਕਰਿ ਆਸਣੁ ਡਿਠੋ ਚਾਉ ॥ (463-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

duyee kudrat saajee-ai kar aasan ditho chaa-o.

Secondly, He fashioned the creation; seated within the creation, He beholds it with delight.

ਦਾਤਾ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਤੂੰ ਤੁਸਿ ਦੇਵਹਿ ਕਰਹਿ ਪਸਾਉ ॥ (463-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

daataa kartaa aap too^N tus dayveh karahi pasaa-o.

You Yourself are the Giver and the Creator; by Your Pleasure, You bestow Your Mercy.

ਤੂੰ ਜਾਣਈ ਸਭਸੈ ਦੇ ਲੈਸਹਿ ਜਿੰਦੁ ਕਵਾਉ ॥ (463-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

too^N jaano-ee sabhsai day laisahi jind kavaa-o.

You are the Knower of all; You give life, and take it away again with a word.

ਕਰਿ ਆਸਣੁ ਡਿਠੋ ਚਾਉ ॥੧॥ (463-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

kar aasan ditho chaa-o. ||1||

Seated within the creation, You behold it with delight. ||1||

ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਬਾਣੀ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਅਣੀਆਲੇ ਅਣੀਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (449-1, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

har paraym banee man maari-aa anee-aalay anee-aa raam raajay.

The Bani of the Lord's Love is the pointed arrow, which has pierced my mind, O Lord King.

ਜਿਸੁ ਲਾਗੀ ਪੀਰ ਪਿਰੰਮ ਕੀ ਸੋ ਜਾਣੈ ਜਰੀਆ ॥ (449-2, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

jis laagee peer piramm kee so jaanai jaree-aa.

Only those who feel the pain of this love, know how to endure it.

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸੋ ਆਖੀਐ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਮਰੀਆ ॥ (449-2, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

jeevan mukat so aakhee-ai mar jeevai maree-aa.

Those who die, and remain dead while yet alive, are said to be Jivan Mukta, liberated while yet alive.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਜਗੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਆ ॥੨॥ (449-3, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

jan naanak satgur mayl har jag dutar taree-aa. ||2||

O Lord, unite servant Nanak with the True Guru, that he may cross over the terrifying world-ocean. ||2||

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (463-6)

salok mehlaa 1.

Shalok, First Mehl:

ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਖੰਡ ਸਚੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥ (463-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

sachay tayray khand sachay barahmand.

True are Your worlds, True are Your solar Systems.

ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਲੋਅ ਸਚੇ ਆਕਾਰ ॥ (463-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

sachay tayray lo-a sachay aakaar.

True are Your realms, True is Your creation.

ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਕਰਣੇ ਸਰਬ ਬੀਚਾਰ ॥ (463-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

sachay tayray karnay sarab beechaar.

True are Your actions, and all Your deliberations.

ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਅਮਰੁ ਸਚਾ ਦੀਬਾਣੁ ॥ (463-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

sachaa tayraa amar sachaa deebaan.

True is Your Command, and True is Your Court.

ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਸਚਾ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ (463-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

sachaa tayraa hukam sachaa furmaan.

True is the Command of Your Will, True is Your Order.

ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਕਰਮੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ (463-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

sachaa t̄ayraa karam sachaa neesaan̄.
True is Your Mercy, True is Your Insignia.

ਸਚੇ ਤੁਧੁ ਆਖਹਿ ਲਖ ਕਰੋੜਿ ॥ (463-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

sachay tuDh aakhahi lakh karorh.
Hundreds of thousands and millions call You True.

ਸਚੈ ਸਭਿ ਤਾਣਿ ਸਚੈ ਸਭਿ ਜੋਰਿ ॥ (463-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

sachai sabh̄ t̄aan̄ sachai sabh̄ jor.
In the True Lord is all power, in the True Lord is all might.

ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੀ ਸਾਲਾਹ ॥ (463-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

sachee t̄ayree sif̄t̄ sachee saalaah.
True is Your Praise, True is Your Adoration.

ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥ (463-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

sachee t̄ayree kudrat̄ sachay paat̄isaah.
True is Your almighty creative power, True King.

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸਚੁ ॥ (463-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

naanak sach̄ Dhi-aa-in sach̄.
O Nanak, true are those who meditate on the True One.

ਜੋ ਮਰਿ ਜੰਮੇ ਸੁ ਕਚੁ ਨਿਕਚੁ ॥੧॥ (463-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

jo mar jammay so kach nikach. ||1||
Those who are subject to birth and death are totally false. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (463-10)

mehlaa 1.
First Mehl:

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਵਡਾ ਨਾਉ ॥ (463-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

vadee vadi-aa-ee jaa vadaa naa-o.
Great is His greatness, as great as His Name.

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ॥ (463-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

vadee vadi-aa-ee jaa sach̄ ni-aa-o.
Great is His greatness, as True is His justice.

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਨਿਹਚਲ ਥਾਉਂ ॥ (463-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

vadee vadi-aa-ee jaa nihchal thaa-o.
Great is His greatness, as permanent as His Throne.

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾਣੈ ਆਲਾਉ ॥ (463-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

vadee vadi-aa-ee jaanai aalaa-o.
Great is His greatness, as He knows our utterances.

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਬੁਝੈ ਸਭਿ ਭਾਉ ॥ (463-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

vadee vadi-aa-ee bujhai sabh bhaa-o.
Great is His greatness, as He understands all our affections.

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਪੁਛਿ ਨ ਦਾਤਿ ॥ (463-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

vadee vadi-aa-ee jaa puchh na daat.
Great is His greatness, as He gives without being asked.

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ (463-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

vadee vadi-aa-ee jaa aapay aap.
Great is His greatness, as He Himself is all-in-all.

ਨਾਨਕ ਕਾਰ ਨ ਕਥਨੀ ਜਾਇ ॥ (463-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

naanak kaar na kathnee jaa-ay.
O Nanak, His actions cannot be described.

ਕੀਤਾ ਕਰਣਾ ਸਰਬ ਰਜਾਇ ॥੨॥ (463-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

keetaa karna sarab rajaa-ay. ||2||
Whatever He has done, or will do, is all by His Own Will. ||2||

ਮਹਲਾ ੨ ॥ (463-13)

mehlaa 2.
Second Mehl:

ਇਹੁ ਜਗੁ ਸਚੈ ਕੀ ਹੈ ਕੋਠੜੀ ਸਚੇ ਕਾ ਵਿਚਿ ਵਾਸੁ ॥ (463-13, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ih jag sachai kee hai koth-rhee sachai kaa vich vaas.
This world is the room of the True Lord; within it is the dwelling of the True Lord.

ਇਕਨਾ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਇ ਲਏ ਇਕਨਾ ਹੁਕਮੇ ਕਰੇ ਵਿਣਾਸੁ ॥ (463-13, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ikn^haa hukam samaa-ay la-ay ikn^haa hukmay karay vinaas.
By His Command, some are merged into Him, and some, by His Command, are destroyed.

ਇਕਨ੍ਹਾ ਭਾਣੈ ਕਢਿ ਲਏ ਇਕਨ੍ਹਾ ਮਾਇਆ ਵਿਚਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ (463-14, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ikn^haa bhaanai kadh la-ay ikn^haa maa-i-aa vich nivaas.

Some, by the Pleasure of His Will, are lifted up out of Maya, while others are made to dwell within it.

ਏਵ ਭਿ ਆਖਿ ਨ ਜਾਪਈ ਜਿ ਕਿਸੈ ਆਣੇ ਰਾਸਿ ॥ (463-14, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ayv bhe aakh na jaap-ee je kisai aanay raas.

No one can say who will be rescued.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੩॥ (463-15, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

naanak gurmukh jaanee-ai jaa ka-o aap karay pargaas. ||3||

O Nanak, he alone is known as Gurmukh, unto whom the Lord reveals Himself. ||3||

ਪਉੜੀ ॥ (463-16)

pa-orhee.

Pauree:

ਨਾਨਕ ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਕੈ ਲਿਖਿ ਨਾਵੈ ਧਰਮੁ ਬਹਾਲਿਆ ॥ (463-16, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

naanak jee-a upaa-ay kai likh naavai Dharam bahaali-aa.

O Nanak, having created the souls, the Lord installed the Righteous Judge of Dharma to read and record their accounts.

ਓਥੈ ਸਚੇ ਹੀ ਸਚਿ ਨਿਬੜੈ ਚੁਣਿ ਵਖਿ ਕਢੇ ਜਜਮਾਲਿਆ ॥ (463-16, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

othai sachay hee sach nibr^hai chun vakh kadhay jajmaali-aa.

There, only the Truth is judged true; the sinners are picked out and separated.

ਥਾਉ ਨ ਪਾਇਨਿ ਕੂੜਿਆਰ ਮੁਹ ਕਾਲੈ ਦੋਜਕਿ ਚਾਲਿਆ ॥ (463-17, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

thaa-o na paa-in koor^hi-aar muh kaal^hai dojak chaali-aa.

The false find no place there, and they go to hell with their faces blackened.

ਤੇਰੈ ਨਾਇ ਰਤੇ ਸੇ ਜਿਣਿ ਗਏ ਹਾਰਿ ਗਏ ਸਿ ਠਗਣ ਵਾਲਿਆ ॥ (463-17, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

tayrai naa-ay ratay say jin ga-ay haar ga-ay se thagana vaali-aa.

Those who are imbued with Your Name win, while the cheaters lose.

ਲਿਖਿ ਨਾਵੈ ਧਰਮੁ ਬਹਾਲਿਆ ॥੨॥ (463-18, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

likh naavai Dharam bahaali-aa. ||2||

The Lord installed the Righteous Judge of Dharma to read and record the accounts.

||2||

ਹਮ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਸਰਣਾਗਤੀ ਮਿਲੁ ਗੋਵਿੰਦ ਰੰਗਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (449-3, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ham moorakh mugaDh sarnaagatee mil govind rangaa raam raajay.

I am foolish and ignorant, but I have taken to His Sanctuary; may I merge in the Love of the Lord of the Universe, O Lord King.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਇਕ ਮੰਗਾ ॥ (449-4, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

gur poorai har paa-i-aa har bhagat ik mangaa.

Through the Perfect Guru, I have obtained the Lord, and I beg for the one blessing of devotion to the Lord.

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਬਦਿ ਵਿਗਾਸਿਆ ਜਪਿ ਅਨਤ ਤਰੰਗਾ ॥ (449-4, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

mayraa man tan sabaD vigaasi-aa jap anath tarangaa.

My mind and body blossom forth through the Word of the Shabad; I meditate on the Lord of infinite waves.

ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਤਸੰਗਾ ॥੩॥ (449-5, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

mil sant janaa har paa-i-aa naanak satsangaa. ||3||

Meeting with the humble Saints, Nanak finds the Lord, in the Sat Sangat, the True Congregation. ||3||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (463-18)

salok mehlaa 1.

Shalok, First Mehl:

ਵਿਸਮਾਦੁ ਨਾਦ ਵਿਸਮਾਦੁ ਵੇਦ ॥ (463-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

vismaad naad vismaad veyd.

Wonderful is the sound current of the Naad, wonderful is the knowledge of the Vedas.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਜੀਅ ਵਿਸਮਾਦੁ ਭੇਦ ॥ (463-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

vismaad jee-a vismaad bhayd.

Wonderful are the beings, wonderful are the species.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਰੂਪ ਵਿਸਮਾਦੁ ਰੰਗ ॥ (463-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

vismaad roop vismaad rang.

Wonderful are the forms, wonderful are the colors.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਨਾਗੇ ਫਿਰਹਿ ਜੰਤ ॥ (463-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

vismaad naagay fireh jant.

Wonderful are the beings who wander around naked.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਪਉਣੁ ਵਿਸਮਾਦੁ ਪਾਣੀ ॥ (464-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

vismaad pa-un vismaad paanee.
Wonderful is the wind, wonderful is the water.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਅਗਨੀ ਖੇਡਹਿ ਵਿਡਾਣੀ ॥ (464-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

vismaad agnee khaydeh vidaanee.
Wonderful is fire, which works wonders.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਧਰਤੀ ਵਿਸਮਾਦੁ ਖਾਣੀ ॥ (464-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

vismaad Dhartee vismaad khaanee.
Wonderful is the earth, wonderful the sources of creation.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਾਦਿ ਲਗਹਿ ਪਰਾਣੀ ॥ (464-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

vismaad saad lageh paraanee.
Wonderful are the tastes to which mortals are attached.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਸਮਾਦੁ ਵਿਜੋਗੁ ॥ (464-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

vismaad sanjog vismaad vijog.
Wonderful is union, and wonderful is separation.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਭੁਖ ਵਿਸਮਾਦੁ ਭੋਗੁ ॥ (464-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

vismaad bhukh vismaad bhog.
Wonderful is hunger, wonderful is satisfaction.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਿਫਤਿ ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਾਲਾਹ ॥ (464-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

vismaad sifat vismaad saalaah.
Wonderful is His Praise, wonderful is His adoration.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਉਝੜ ਵਿਸਮਾਦੁ ਰਾਹ ॥ (464-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

vismaad ujjharh vismaad raah.
Wonderful is the wilderness, wonderful is the path.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਨੇੜੈ ਵਿਸਮਾਦੁ ਦੂਰਿ ॥ (464-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

vismaad nayrhai vismaad door.
Wonderful is closeness, wonderful is distance.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਦੇਖੈ ਹਾਜਰਾ ਹਜੂਰਿ ॥ (464-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

vismaad daykhai haajraa hajoor.
How wonderful to behold the Lord, ever-present here.

ਵੇਖਿ ਵਿਡਾਣੁ ਰਹਿਆ ਵਿਸਮਾਦੁ ॥ (464-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

vaykḥ vīdaaṅ rahi-aa vismaad.

Beholding His wonders, I am wonder-struck.

ਨਾਨਕ ਬੁਝਣੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ॥੧॥ (464-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

naanak bujhaṅ poorai bhaag. ||1||

O Nanak, those who understand this are blessed with perfect destiny. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (464-5)

mehlaa 1.

First Mehl:

ਕੁਦਰਤਿ ਦਿਸੈ ਕੁਦਰਤਿ ਸੁਣੀਐ ਕੁਦਰਤਿ ਭਉ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥ (464-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

kudrat̃ disai kudrat̃ sunēe-ai kudrat̃ bhā-o sukḥ saar.

By His Power we see, by His Power we hear; by His Power we have fear, and the essence of happiness.

ਕੁਦਰਤਿ ਪਾਤਾਲੀ ਆਕਾਸੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰਬ ਆਕਾਰੁ ॥ (464-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

kudrat̃ paataalee aakaasee kudrat̃ sarab aakaar.

By His Power the nether worlds exist, and the Akaashic ethers; by His Power the entire creation exists.

ਕੁਦਰਤਿ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣ ਕਤੇਬਾ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰਬ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (464-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

kudrat̃ vayd puraaṅ kaṭaybaa kudrat̃ sarab veechaar.

By His Power the Vedas and the Puraanas exist, and the Holy Scriptures of the Jewish, Christian and Islamic religions. By His Power all deliberations exist.

ਕੁਦਰਤਿ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਪੈਨ੍ਣੁ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰਬ ਪਿਆਰੁ ॥ (464-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

kudrat̃ khaanaa peṅṅṅ pain^han kudrat̃ sarab pi-aar.

By His Power we eat, drink and dress; by His Power all love exists.

ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਤੀ ਜਿਨਸੀ ਰੰਗੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਅ ਜਹਾਨ ॥ (464-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

kudrat̃ jaatee jinsee rangee kudrat̃ jee-a jahaan.

- By His Power come the species of all kinds and colors; by His Power the living beings of the world exist.

ਕੁਦਰਤਿ ਨੇਕੀਆ ਕੁਦਰਤਿ ਬਦੀਆ ਕੁਦਰਤਿ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (464-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

kudrat̃ naykee-aa kudrat̃ badee-aa kudrat̃ maan abhimaan.

By His Power virtues exist, and by His Power vices exist. By His Power come honor and dishonor.

ਕੁਦਰਤਿ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਕੁਦਰਤਿ ਧਰਤੀ ਖਾਕੁ ॥ (464-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

kudrat pa-un paanee baisantar kudrat Dhartee khaak.

By His Power wind, water and fire exist; by His Power earth and dust exist.

ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤੂੰ ਕਾਦਿਰੁ ਕਰਤਾ ਪਾਕੀ ਨਾਈ ਪਾਕੁ ॥ (464-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

sabh tayree kudrat too^N kaadir kartaa paakee naa-ee paak.

Everything is in Your Power, Lord; You are the all-powerful Creator. Your Name is the Holiest of the Holy.

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਵੇਖੈ ਵਰਤੈ ਤਾਕੋ ਤਾਕੁ ॥੨॥ (464-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

naanak hukmai andar vaykhai vartai taako taak. ||2||

O Nanak, through the Command of His Will, He beholds and pervades the creation; He is absolutely unrivalled. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (464-9)

pa-orhee.

Pauree:

ਆਪੀਨੈ ਭੋਗ ਭੋਗਿ ਕੈ ਹੋਇ ਭਸਮੜਿ ਭਉਰੁ ਸਿਧਾਇਆ ॥ (464-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

aapeen^hai bhog bhog kai ho-ay bhasmarh bha-ur siDhaa-i-aa.

Enjoying his pleasures, one is reduced to a pile of ashes, and the soul passes away.

ਵਡਾ ਹੋਆ ਦੁਨੀਦਾਰੁ ਗਲਿ ਸੰਗਲੁ ਘਤਿ ਚਲਾਇਆ ॥ (464-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

vadaa ho-aa duneedaar gal sangal ghat chalaai-aa.

He may be great, but when he dies, the chain is thrown around his neck, and he is led away.

ਅਗੈ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਵਾਚੀਐ ਬਹਿ ਲੇਖਾ ਕਰਿ ਸਮਝਾਇਆ ॥ (464-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

agai karnee keerat vaachee-ai bahi laykhaa kar samjhaa-i-aa.

There, his good and bad deeds are added up; sitting there, his account is read.

ਥਾਉ ਨ ਹੋਵੀ ਪਉਦੀਈ ਹੁਣਿ ਸੁਣੀਐ ਕਿਆ ਰੂਆਇਆ ॥ (464-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

thaa-o na hovee pa-udee-ee hun sunee-ai ki-aa roo-aa-i-aa.

He is whipped, but finds no place of rest, and no one hears his cries of pain.

ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥ (464-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

man anDhai janam gavaa-i-aa. ||3||

The blind man has wasted his life away. ||3||

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸੁਣਿ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (449-5, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

deen da-i-aal sun bayntee har parabh har raa-i-aa raam raajay.
O Merciful to the meek, hear my prayer, O Lord God; You are my Master, O Lord King.

ਹਉ ਮਾਗਉ ਸਰਣਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ (449-6, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ha-o maaga-o saran har naam kee har har mukh paa-i-aa.
I beg for the Sanctuary of the Lord's Name, Har, Har; please, place it in my mouth.

ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਹੈ ਹਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਇਆ ॥ (449-6, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

bhagat vachhal har birad hai har laaj rakhaa-i-aa.
It is the Lord's natural way to love His devotees; O Lord, please preserve my honor!

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਇਆ ॥੪॥੮॥੧੫॥ (449-7, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

jan naanak sarnaagatee har naam taraa-i-aa. ||4||8||15||
Servant Nanak has entered His Sanctuary, and has been saved by the Name of the Lord. ||4||8||15||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (464-12)

salok mehlaa 1.
Shalok, First Mehl:

ਭੈ ਵਿਚਿ ਪਵਣੁ ਵਹੈ ਸਦਵਾਉ ॥ (464-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

bhai vich pavan vahai sadvao.
In the Fear of God, the wind and breezes ever blow.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਚਲਹਿ ਲਖ ਦਰੀਆਉ ॥ (464-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

bhai vich chaleh lakh daree-aa-o.
In the Fear of God, thousands of rivers flow.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਅਗਨਿ ਕਢੈ ਵੇਗਾਰਿ ॥ (464-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

bhai vich agan kadhai vaygaar.
In the Fear of God, fire is forced to labor.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਦਬੀ ਭਾਰਿ ॥ (464-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

bhai vich Dhartee dabee bhaar.
In the Fear of God, the earth is crushed under its burden.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਇੰਦੁ ਫਿਰੈ ਸਿਰ ਭਾਰਿ ॥ (464-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

bhai vich ind firai sir bhaar.

In the Fear of God, the clouds move across the sky.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਰਾਜਾ ਧਰਮ ਦੁਆਰੁ ॥ (464-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

bhai vich raajaa Dharam du-aar.

In the Fear of God, the Righteous Judge of Dharma stands at His Door.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਸੂਰਜੁ ਭੈ ਵਿਚਿ ਚੰਦੁ ॥ (464-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

bhai vich sooraj bhai vich chand.

In the Fear of God, the sun shines, and in the Fear of God, the moon reflects.

ਕੋਹ ਕਰੋੜੀ ਚਲਤ ਨ ਅੰਤੁ ॥ (464-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

koh karorhee chalat na ant.

They travel millions of miles, endlessly.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਸਿਧ ਬੁਧ ਸੁਰ ਨਾਥ ॥ (464-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

bhai vich siDh buDh sur naath.

In the Fear of God, the Siddhas exist, as do the Buddhas, the demi-gods and Yogis.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਆਡਾਣੇ ਆਕਾਸ ॥ (464-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

bhai vich aadaanay aakaas.

In the Fear of God, the Akaashic ethers are stretched across the sky.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰ ॥ (464-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

bhai vich joDh mahaabal soor.

In the Fear of God, the warriors and the most powerful heroes exist.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਪੂਰ ॥ (464-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

bhai vich aavahi jaaveh poor.

In the Fear of God, multitudes come and go.

ਸਗਲਿਆ ਭਉ ਲਿਖਿਆ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ॥ (464-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

sagli-aa bha-o likhi-aa sir laykh.

God has inscribed the Inscription of His Fear upon the heads of all.

ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਸਚੁ ਏਕੁ ॥੧॥ (464-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

naanak nirbha-o nirankaar sach ayk. ||1||

O Nanak, the Fearless Lord, the Formless Lord, the True Lord, is One. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (464-16)

mehlaa 1.
First Mehl:

ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਰਾਮ ਰਵਾਲ ॥ (464-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

naanak nirbha-o nirankaar hor kaytay raam ravaal.
O Nanak, the Lord is fearless and formless; myriads of others, like Rama, are mere dust before Him.

ਕੇਤੀਆ ਕੰਨ੍ ਕਹਾਣੀਆ ਕੇਤੇ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰ ॥ (464-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

kaytee-aa kan^h kahaanee-aa kaytay bayd beechaar.
There are so many stories of Krishna, so many who reflect over the Vedas.

ਕੇਤੇ ਨਚਹਿ ਮੰਗਤੇ ਗਿੜਿ ਮੁੜਿ ਪੂਰਹਿ ਤਾਲ ॥ (464-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

kaytay nacheh mangtay girh murh pooreh taal.
So many beggars dance, spinning around to the beat.

ਬਾਜਾਰੀ ਬਾਜਾਰ ਮਹਿ ਆਇ ਕਢਹਿ ਬਾਜਾਰ ॥ (464-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

baajaaree baajaar meh aa-ay kadheh baajaar.
The magicians perform their magic in the market place, creating a false illusion.

ਗਾਵਹਿ ਰਾਜੇ ਰਾਣੀਆ ਬੋਲਹਿ ਆਲ ਪਤਾਲ ॥ (464-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

gaavahi raajay raanee-aa boleh aal pataal.
They sing as kings and queens, and speak of this and that.

ਲਖ ਟਕਿਆ ਕੇ ਮੁੰਦੜੇ ਲਖ ਟਕਿਆ ਕੇ ਹਾਰ ॥ (464-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

lakh taki-aa kay mund-rhay lakh taki-aa kay haar.
They wear earrings, and necklaces worth thousands of dollars.

ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਪਾਈਅਹਿ ਨਾਨਕਾ ਸੇ ਤਨ ਹੋਵਹਿ ਛਾਰ ॥ (464-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

jit tan paa-ee-ah naankaa say tan hoveh chhaar.
Those bodies on which they are worn, O Nanak, those bodies turn to ashes.

ਗਿਆਨੁ ਨ ਗਲੀਈ ਢੂਢੀਐ ਕਥਨਾ ਕਰੜਾ ਸਾਰੁ ॥ (465-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

gi-aan na galee-ee dhoodhee-ai kathnaa karrhaa saar.
Wisdom cannot be found through mere words. To explain it is as hard as iron.

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ਹੋਰ ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਕਮੁ ਖੁਆਰੁ ॥੨॥ (465-1, ਆਸਾ, ਮ: 1)

karam milai taa paa-ee-ai hor hikmat_u hukam khu-aar. ||2||

When the Lord bestows His Grace, then alone it is received; other tricks and orders are useless. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (465-2)

pa-or_hee.

Pauree:

ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਨਦਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ (465-2, ਆਸਾ, ਮ: 1)

nadar karahi jay aap_nee taa nadree satgur paa-i-aa.

If the Merciful Lord shows His Mercy, then the True Guru is found.

ਏਹੁ ਜੀਉ ਬਹੁਤੇ ਜਨਮ ਭਰੰਮਿਆ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ (465-2, ਆਸਾ, ਮ: 1)

ayhu jee-o bahut_{ay} janam bharammi-aa taa satgur sabad_u sun_{aa}-i-aa.

This soul wandered through countless incarnations, until the True Guru instructed it in the Word of the Shabad.

ਸਤਿਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਸਭਿ ਸੁਣਿਅਹੁ ਲੋਕ ਸਬਾਇਆ ॥ (465-3, ਆਸਾ, ਮ: 1)

satgur jayvad daat_{aa} ko nahee sab_h suni-ahu lok sabaa-i-aa.

There is no giver as great as the True Guru; hear this, all you people.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (465-4, ਆਸਾ, ਮ: 1)

satgur mili-ai sach paa-i-aa jin^hee vichahu aap gavaa-i-aa.

Meeting the True Guru, the True Lord is found; He removes self-conceit from within,

ਜਿਨਿ ਸਚੇ ਸਚੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥੪॥ (465-4, ਆਸਾ, ਮ: 1)

jin sacho sach bujh_{aa}-i-aa. ||4||

and instructs us in the Truth of Truths. ||4||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (449-8)

aasaa meh_laa 4.

Aasaa, Fourth Mehl:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਢੂੰਢਿ ਢੁਢੇਦਿਆ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਲਧਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (449-8, ਆਸਾ, ਮ: 4)

gurmuk_h dhoond_h dhood_hhay_di-aa har sajan_u laD_haa raam raajay.

As Gurmukh, I searched and searched, and found the Lord, my Friend, my Sovereign Lord King.

ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਕੋਟ ਗੜ ਵਿਚਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਧਾ ॥ (449-8, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

kanchan kaa-i-aa kot garh vich har har siDhaa.

Within the walled fortress of my golden body, the Lord, Har, Har, is revealed.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੀਰਾ ਰਤਨੁ ਹੈ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਵਿਧਾ ॥ (449-9, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

har har heeraa ratan hai mayraa man tan viDhaa.

The Lord, Har, Har, is a jewel, a diamond; my mind and body are pierced through.

ਧੁਰਿ ਭਾਗ ਵਡੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਰਸਿ ਗੁਧਾ ॥੧॥ (449-9, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

Dhur bhaag vaday har paa-i-aa naanak ras guDhaa. ||1||

By the great good fortune of pre-ordained destiny, I have found the Lord. Nanak is permeated with His sublime essence. ||1||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (465-5)

salok mehlaa 1.

Shalok, First Mehl:

ਘੜੀਆ ਸਭੇ ਗੋਪੀਆ ਪਹਰ ਕੰਨੁ ਗੋਪਾਲ ॥ (465-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

gharhee-aa sabhay gopee-aa pahar kan^H gopaal.

All the hours are the milk-maids, and the quarters of the day are the Krishnas.

ਗਹਣੇ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਅਵਤਾਰ ॥ (465-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

gahnay pa-un paanee baisantar chand sooraj avtaar.

The wind, water and fire are the ornaments; the sun and moon are the incarnations.

ਸਗਲੀ ਧਰਤੀ ਮਾਲੁ ਧਨੁ ਵਰਤਣਿ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲ ॥ (465-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

saglee Dhartee maal Dhan vartan sarab janjaal.

All of the earth, property, wealth and articles are all entanglements.

ਨਾਨਕ ਮੁਸੈ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੀ ਖਾਇ ਗਇਆ ਜਮਕਾਲੁ ॥੧॥ (465-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

naanak musai gi-aan vihoonee khaa-ay ga-i-aa jamkaal. ||1||

O Nanak, without divine knowledge, one is plundered, and devoured by the Messenger of Death. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (465-7)

mehlaa 1.

First Mehl:

ਵਾਇਨਿ ਚੇਲੇ ਨਚਨਿ ਗੁਰ ॥ (465-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

vaa-in chaylay nachan gur.

The disciples play the music, and the gurus dance.

ਪੈਰ ਹਲਾਇਨਿ ਫੇਰਨ੍ ਸਿਰ ॥ (465-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

pair halaa-in fayrni^H sir.

They move their feet and roll their heads.

ਉਡਿ ਉਡਿ ਰਾਵਾ ਝਾਟੈ ਪਾਇ ॥ (465-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ud ud raavaa jhaatai paa-ay.

The dust flies and falls upon their hair.

ਵੇਖੈ ਲੋਕੁ ਹਸੈ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ (465-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

vaykhai lok hasai ghar jaa-ay.

Beholding them, the people laugh, and then go home.

ਰੋਟੀਆ ਕਾਰਣਿ ਪੂਰਹਿ ਤਾਲ ॥ (465-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

rotee-aa kaaran pooreh taal.

They beat the drums for the sake of bread.

ਆਪੁ ਪਛਾੜਹਿ ਧਰਤੀ ਨਾਲਿ ॥ (465-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

aap pachhaarheh Dhartee naal.

They throw themselves upon the ground.

ਗਾਵਨਿ ਗੋਪੀਆ ਗਾਵਨਿ ਕਾਨ੍ ॥ (465-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

gaavan gopee-aa gaavan kaan^H.

They sing of the milk-maids, they sing of the Krishnas.

ਗਾਵਨਿ ਸੀਤਾ ਰਾਜੇ ਰਾਮ ॥ (465-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

gaavan seetaa raajay raam.

They sing of Sitas, and Ramas and kings.

ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ॥ (465-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

nirbha-o nirankaar sach naam.

The Lord is fearless and formless; His Name is True.

ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਗਲ ਜਹਾਨੁ ॥ (465-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

jaa kaa kee-aa sagal jahaan.

The entire universe is His Creation.

ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਕਰਮਿ ਚੜਾਉ ॥ (465-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

sayvak sayveh karam charh_{aa}-o.

Those servants, whose destiny is awakened, serve the Lord.

ਭਿੰਨੀ ਰੈਣਿ ਜਿਨ੍ਹਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥ (465-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

bhinnee rain jin^haa man chaa-o.

The night of their lives is cool with dew; their minds are filled with love for the Lord.

ਸਿਖੀ ਸਿਖਿਆ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (465-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

sikh_{ee} sikh_i-aa gur veechaar.

Contemplating the Guru, I have been taught these teachings;

ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਲਘਾਏ ਪਾਰਿ ॥ (465-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

nadree karam lagh_{aa}-ay paar.

granting His Grace, He carries His servants across.

ਕੋਲੂ ਚਰਖਾ ਚਕੀ ਚਕੁ ॥ (465-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

koloo charkh_{aa} chakee chak.

The oil-press, the spinning wheel, the grinding stones, the potter's wheel,

ਥਲ ਵਾਰੋਲੇ ਬਹੁਤੁ ਅਨੰਤੁ ॥ (465-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

thal vaarolay bahut_u anant_u.

the numerous, countless whirlwinds in the desert,

ਲਾਟੂ ਮਾਧਾਣੀਆ ਅਨਗਾਹ ॥ (465-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

laatoo maaDhaan_{ee}-aa angaah.

the spinning tops, the churning sticks, the threshers,

ਪੰਖੀ ਭਉਦੀਆ ਲੈਨਿ ਨ ਸਾਹ ॥ (465-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

pank_{hee} bh_a-ud_{ee}-aa lain na saah.

the breathless tumblings of the birds,

ਸੂਐ ਚਾੜਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਜੰਤ ॥ (465-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

soo-ai chaarh_i bh_{avaa}-ee-ah jant_u.

and the men moving round and round on spindles

ਨਾਨਕ ਭਉਦਿਆ ਗਣਤ ਨ ਅੰਤ ॥ (465-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

naanak bh_a-ud_i-aa gan_{at} na ant_u.

- O Nanak, the tumblers are countless and endless.

ਬੰਧਨ ਬੰਧਿ ਭਵਾਏ ਸੋਇ ॥ (465-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

banDhan banDh bhavaa-ay so-ay.

The Lord binds us in bondage - so do we spin around.

ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਨਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (465-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

pa-i-ai kirat nachai sabh ko-ay.

According to their actions, so do all people dance.

ਨਚਿ ਨਚਿ ਹਸਹਿ ਚਲਹਿ ਸੇ ਰੋਇ ॥ (465-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

nach nach haseh chaleh say ro-ay.

Those who dance and dance and laugh, shall weep on their ultimate departure.

ਉਡਿ ਨ ਜਾਹੀ ਸਿਧ ਨ ਹੋਹਿ ॥ (465-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ud na jaahee siDh na hohi.

They do not fly to the heavens, nor do they become Siddhas.

ਨਚਣੁ ਕੁਦਣੁ ਮਨ ਕਾ ਚਾਉ ॥ (465-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

nachan kudan man kaa chaa-o.

They dance and jump around on the urgings of their minds.

ਨਾਨਕ ਜਿਨ੍ ਮਨਿ ਭਉ ਤਿਨ੍ ਮਨਿ ਭਾਉ ॥੨॥ (465-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

naanak jin^H man bha-o tin^Haa man bhaa-o. ||2||

O Nanak, those whose minds are filled with the Fear of God, have the love of God in their minds as well. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (465-15)

pa-orhee.

Pauree:

ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ਨਾਇ ਲਇਐ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਈਐ ॥ (465-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

naa-o tayraa nirankaar hai naa-ay la-i-ai narak na jaa-ee-ai.

Your Name is the Fearless Lord; chanting Your Name, one does not have to go to hell.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਦੇ ਖਾਜੈ ਆਖਿ ਗਵਾਈਐ ॥ (465-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

jee-o pind sabh tis daa day khaajai aakh gavaa-ee-ai.

Soul and body all belong to Him; asking Him to give us sustenance is a waste.

ਜੇ ਲੋੜਹਿ ਚੰਗਾ ਆਪਣਾ ਕਰਿ ਪੁੰਨਹੁ ਨੀਚੁ ਸਦਾਈਐ ॥ (465-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

jay lorheh changa aapnaa kar punnhu neech sadaa-ee-ai.

If you yearn for goodness, then perform good deeds and feel humble.

ਜੇ ਜਰਵਾਣਾ ਪਰਹਰੈ ਜਰੁ ਵੇਸ ਕਰੇਦੀ ਆਈਐ ॥ (465-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

jay jarvaṇaa parharai jar vays karaydee aa-ee-ai.

Even if you remove the signs of old age, old age shall still come in the guise of death.

ਕੋ ਰਹੈ ਨ ਭਰੀਐ ਪਾਈਐ ॥੫॥ (465-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ko rahai na bharee-ai paa-ee-ai. ||5||

No one remains here when the count of the breaths is full. ||5||

ਪੰਥੁ ਦਸਾਵਾ ਨਿਤ ਖੜੀ ਮੁੰਧ ਜੋਬਨਿ ਬਾਲੀ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (449-10, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

panth dāsaavaa nit̃ kharhee munDh joban baalee raam raajay.

I stand by the roadside, and ask the way; I am just a youthful bride of the Lord King.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੇਤਾਇ ਗੁਰ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਚਾਲੀ ॥ (449-10, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

har har naam chaytaa-ay gur har maarag chaalee.

The Guru has caused me to remember the Name of the Lord, Har, Har; I follow the Path to Him.

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ਹੈ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਜਾਲੀ ॥ (449-11, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

mayrai man tan naam aaDhaar hai ha-umai bikh jaalee.

The Naam, the Name of the Lord, is the Support of my mind and body; I have burnt away the poison of ego.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਬਨਵਾਲੀ ॥੨॥ (449-11, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

jan naanak satgur mayl har har mili-aa banvaalee. ||2||

O True Guru, unite me with the Lord, unite me with the Lord, adorned with garlands of flowers. ||2||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (465-17)

salok mehlaa 1.

Shalok, First Mehl:

ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਸਿਫਤਿ ਸਰੀਅਤਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (465-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

musalmaanaa sifaṭ saree-aṭ parh parh karahi beechar.

The Muslims praise the Islamic law; they read and reflect upon it.

ਬੰਦੇ ਸੇ ਜਿ ਪਵਹਿ ਵਿਚਿ ਬੰਦੀ ਵੇਖਣ ਕਉ ਦੀਦਾਰੁ ॥ (465-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

banday say je paveh vich bandee vaykhan ka-o deedaar.

The Lord's bound servants are those who bind themselves to see the Lord's Vision.

ਹਿੰਦੂ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਨਿ ਦਰਸਨਿ ਰੂਪਿ ਅਪਾਰੁ ॥ (465-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

hindoo saalaahē saalaahan darsan roop apaar.

The Hindus praise the Praiseworthy Lord; the Blessed Vision of His Darshan, His form is incomparable.

ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਹਿ ਅਰਚਾ ਪੂਜਾ ਅਗਰ ਵਾਸੁ ਬਹਕਾਰੁ ॥ (465-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

tīrath naaveh archaa poojaa agar vaas behkaar.

They bathe at sacred shrines of pilgrimage, making offerings of flowers, and burning incense before idols.

ਜੋਗੀ ਸੁੰਨਿ ਧਿਆਵਨਿ ਜੇਤੇ ਅਲਖ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ (465-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

jogee sunn Dhi-aavni^H jaytay alakh naam kartaar.

The Yogis meditate on the absolute Lord there; they call the Creator the Unseen Lord.

ਸੂਖਮ ਮੂਰਤਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਕਾਇਆ ਕਾ ਆਕਾਰੁ ॥ (466-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

sookham mooratī naam niranjan kaa-i-aa kaa aakaar.

But to the subtle image of the Immaculate Name, they apply the form of a body.

ਸਤੀਆ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਉਪਜੈ ਦੇਣੈ ਕੈ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (466-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

satē-aa man santokh upjai daynai kai veechaar.

In the minds of the virtuous, contentment is produced, thinking about their giving.

ਦੇ ਦੇ ਮੰਗਹਿ ਸਹਸਾ ਗੂਣਾ ਸੋਭ ਕਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (466-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

day day mangēh sahsaa goṇaa sobh karay sansaar.

They give and give, but ask a thousand-fold more, and hope that the world will honor them.

ਚੋਰਾ ਜਾਰਾ ਤੈ ਕੂੜਿਆਰਾ ਖਾਰਾਬਾ ਵੇਕਾਰ ॥ (466-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

choraa jaaraa tai koorhi-aaraa khaaraabaa vaykaar.

The thieves, adulterers, perjurers, evil-doers and sinners

ਇਕਿ ਹੋਦਾ ਖਾਇ ਚਲਹਿ ਐਥਾਉ ਤਿਨਾ ਭਿ ਕਾਈ ਕਾਰ ॥ (466-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ik hoḍaa khaa-ay chaleh aithaa-oo tinaa bhe kaa-ee kaar.

- after using up what good karma they had, they depart; have they done any good deeds here at all?

ਜਲਿ ਥਲਿ ਜੀਆ ਪੁਰੀਆ ਲੋਆ ਆਕਾਰਾ ਆਕਾਰ ॥ (466-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

jal thal jee-aa puree-aa lo-aa aakaaraa aakaar.

There are beings and creatures in the water and on the land, in the worlds and universes, form upon form.

ਓਇ ਜਿ ਆਖਹਿ ਸੁ ਤੂੰਹੈ ਜਾਣਹਿ ਤਿਨਾ ਭਿ ਤੇਰੀ ਸਾਰ ॥ (466-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

o-ay je aakhahi so too^Nhai jaaneh tinaa bhe tayree saar.
Whatever they say, You know; You care for them all.

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਭੁਖ ਸਾਲਾਹਣੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ (466-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

naanak bhagtaa bhukh saalaahan sach naam aaDhaar.
O Nanak, the hunger of the devotees is to praise You; the True Name is their only support.

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਣਵੰਤਿਆ ਪਾ ਛਾਰੁ ॥੧॥ (466-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

sadaa anand raheh din raatee gunvanti-aa paa chhaar. ||1||
They live in eternal bliss, day and night; they are the dust of the feet of the virtuous.
||1||

ਮਃ ੧ ॥ (466-5)

mehlaa 1.
First Mehl:

ਮਿਟੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕੀ ਪੇੜੈ ਪਈ ਕੁਮ੍ਹਿਆਰ ॥ (466-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

mitee musalmaan kee payrhai pa-ee kum^Hi-aar.
The clay of the Muslim's grave becomes clay for the potter's wheel.

ਘੜਿ ਭਾਂਡੇ ਇਟਾ ਕੀਆ ਜਲਦੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ॥ (466-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

gharh bhaa^Nday itaa kee-aa jaldee karay pukaar.
Pots and bricks are fashioned from it, and it cries out as it burns.

ਜਲਿ ਜਲਿ ਰੋਵੈ ਬਪੁੜੀ ਝੜਿ ਝੜਿ ਪਵਹਿ ਅੰਗਿਆਰ ॥ (466-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

jal jal rovai bapurhee jharh jharh paveh angi-aar.
The poor clay burns, burns and weeps, as the fiery coals fall upon it.

ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ਸੋ ਜਾਣੈ ਕਰਤਾਰੁ ॥੨॥ (466-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

naanak jin kartai kaaran kee-aa so jaanai kartaar. ||2||
O Nanak, the Creator created the creation; the Creator Lord alone knows. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (466-7)

pa-orhee.
Pauree:

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (466-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

bin satgur kinai na paa-i-o bin satgur kinai na paa-i-aa.

Without the True Guru, no one has obtained the Lord; without the True Guru, no one has obtained the Lord.

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਆਪੁ ਰਖਿਓਨੁ ਕਰਿ ਪਰਗਟੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥ (466-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

satgur vich aap rakhi-on kar pargat aakh sunaa-i-aa.

He has placed Himself within the True Guru; revealing Himself, He declares this openly.

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ (466-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

satgur mili-ai sadaa mukat hai jin vichahu moh chukaa-i-aa.

Meeting the True Guru, eternal liberation is obtained; He has banished attachment from within.

ਉਤਮੁ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ (466-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

utam ayhu beechaar hai jin sachay si-o chit laa-i-aa.

This is the highest thought, that one's consciousness is attached to the True Lord.

ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਪਾਇਆ ॥੬॥ (466-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

jagjeevan daataa paa-i-aa. ||6||

Thus the Lord of the World, the Great Giver is obtained. ||6||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਆਰੇ ਆਇ ਮਿਲੁ ਮੈ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (449-12, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

gurmukh pi-aaray aa-ay mil mai chiree vichhunay raam raajay.

O my Love, come and meet me as Gurmukh; I have been separated from You for so long, Lord King.

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬਹੁਤੁ ਬੈਰਾਗਿਆ ਹਰਿ ਨੈਣ ਰਸਿ ਭਿੰਨੇ ॥ (449-12, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

mayraa man tan bahut bairaagi-aa har nain ras bhinnay.

My mind and body are sad; my eyes are wet with the Lord's sublime essence.

ਮੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ਦਸਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਮਨੁ ਮੰਨੇ ॥ (449-13, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

mai har parabh pi-aaraa das gur mil har man manny.

Show me my Lord God, my Love, O Guru; meeting the Lord, my mind is pleased.

ਹਉ ਮੂਰਖੁ ਕਾਰੈ ਲਾਈਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੰਮੇ ॥੩॥ (449-13, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ha-o moorakh kaarai laa-ee-aa naanak har kammay. ||3||

I am just a fool, O Nanak, but the Lord has appointed me to perform His service. ||3||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (466-10)

salok mehlaa 1.

Shalok, First Mehl:

ਹਉ ਵਿਚਿ ਆਇਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਗਇਆ ॥ (466-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ha-o vich aa-i-aa ha-o vich ga-i-aa.

In ego they come, and in ego they go.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਜੰਮਿਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਮੁਆ ॥ (466-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ha-o vich jammi-aa ha-o vich mu-aa.

In ego they are born, and in ego they die.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਦਿਤਾ ਹਉ ਵਿਚਿ ਲਇਆ ॥ (466-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ha-o vich dīṭaa ha-o vich la-i-aa.

In ego they give, and in ego they take.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਖਟਿਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਗਇਆ ॥ (466-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ha-o vich khati-aa ha-o vich ga-i-aa.

In ego they earn, and in ego they lose.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਸਚਿਆਰੁ ਕੂੜਿਆਰੁ ॥ (466-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ha-o vich sachiaar koorhi-aar.

In ego they become truthful or false.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (466-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ha-o vich paap punn veechaar.

In ego they reflect on virtue and sin.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਵਤਾਰੁ ॥ (466-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ha-o vich narak surag avṭaar.

In ego they go to heaven or hell.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਹਸੈ ਹਉ ਵਿਚਿ ਰੋਵੈ ॥ (466-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ha-o vich hasai ha-o vich rovai.

In ego they laugh, and in ego they weep.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਭਰੀਐ ਹਉ ਵਿਚਿ ਧੋਵੈ ॥ (466-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ha-o vich bharee-ai ha-o vich Dhovai.

In ego they become dirty, and in ego they are washed clean.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਜਾਤੀ ਜਿਨਸੀ ਖੋਵੈ ॥ (466-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ha-o vich jaatē jinsee khovai.
In ego they lose social status and class.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਮੂਰਖੁ ਹਉ ਵਿਚਿ ਸਿਆਣਾ ॥ (466-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ha-o vich moorakh ha-o vich si-aanaa.
In ego they are ignorant, and in ego they are wise.

ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ॥ (466-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

mokh mukat kee saar na jaanaa.
They do not know the value of salvation and liberation.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਮਾਇਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਛਾਇਆ ॥ (466-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ha-o vich maa-i-aa ha-o vich chhaa-i-aa.
In ego they love Maya, and in ego they are kept in darkness by it.

ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜੰਤ ਉਪਾਇਆ ॥ (466-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ha-umai kar kar jant upaa-i-aa.
Living in ego, mortal beings are created.

ਹਉਮੈ ਬੂਝੈ ਤਾ ਦਰੁ ਸੂਝੈ ॥ (466-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ha-umai boojhai taa dar soojhai.
When one understands ego, then the Lord's gate is known.

ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣਾ ਕਥਿ ਕਥਿ ਲੂਝੈ ॥ (466-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

gi-aan vihoonaa kath kath loojhai.
Without spiritual wisdom, they babble and argue.

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੀ ਲਿਖੀਐ ਲੇਖੁ ॥ (466-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

naanak hukmee likee-ai laykh.
O Nanak, by the Lord's Command, destiny is recorded.

ਜੇਹਾ ਵੇਖਹਿ ਤੇਹਾ ਵੇਖੁ ॥੧॥ (466-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

jayhaa vaykheh tayhaa vaykh. ||1||
As the Lord sees us, so are we seen. ||1||

ਮਹਲਾ ੨ ॥ (466-16)

mehlaa 2.
Second Mehl:

ਹਉਮੈ ਏਹਾ ਜਾਤਿ ਹੈ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ (466-16, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ha-umai ayhaa jaat̄ hai ha-umai karam kamaahi.

This is the nature of ego, that people perform their actions in ego.

ਹਉਮੈ ਏਈ ਬੰਧਨਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਹਿ ॥ (466-17, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ha-umai ay-ee banDhnaa fir fir jonee paahi.

This is the bondage of ego, that time and time again, they are reborn.

ਹਉਮੈ ਕਿਥਹੁ ਉਪਜੈ ਕਿਤੁ ਸੰਜਮਿ ਇਹ ਜਾਇ ॥ (466-17, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ha-umai kithhu oopjai kit̄ sanjam ih jaa-ay.

Where does ego come from? How can it be removed?

ਹਉਮੈ ਏਹੋ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਫਿਰਾਹਿ ॥ (466-17, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ha-umai ayho hukam hai pa-i-ai kirat̄ firaahi.

This ego exists by the Lord's Order; people wander according to their past actions.

ਹਉਮੈ ਦੀਰਘ ਰੋਗੁ ਹੈ ਦਾਰੂ ਭੀ ਇਸੁ ਮਾਹਿ ॥ (466-18, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ha-umai deeragh rog hai daaroo bhee is maahi.

Ego is a chronic disease, but it contains its own cure as well.

ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਹਿ ॥ (466-18, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

kirpaa karay jay aapnee taa gur kaa sabad̄ kamaahi.

If the Lord grants His Grace, one acts according to the Teachings of the Guru's Shabad.

ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸੁਣਹੁ ਜਨਹੁ ਇਤੁ ਸੰਜਮਿ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥੨॥ (466-19, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

naanak kahai sunhu janhu it̄ sanjam dukh jaahi. ||2||

Nanak says, listen, people: in this way, troubles depart. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (466-19)

pa-orhee.

Pauree:

ਸੇਵ ਕੀਤੀ ਸੰਤੋਖੀਏਂ ਜਿਨ੍ਹੀ ਸਚੇ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (466-19, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

sayv keetee santokhee-ee^N jin^Hee sacho sach Dhi-aa-i-aa.

Those who serve are content. They meditate on the Truest of the True.

ਓਨ੍ਹੀ ਮੰਦੈ ਪੈਰੁ ਨ ਰਖਿਓ ਕਰਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਧਰਮੁ ਕਮਾਇਆ ॥ (467-1, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

on^Hee mandai pair na rakhi-o kar sukarit̄ Dharam kamaa-i-aa.

They do not place their feet in sin, but do good deeds and live righteously in Dharma.

ਓਨੀ ਦੁਨੀਆ ਤੋੜੇ ਬੰਧਨਾ ਅੰਨੁ ਪਾਣੀ ਥੋੜਾ ਖਾਇਆ ॥ (467-1, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

on^hee dūnee-aa torhay banDhnaa ann paanee thorhaa khaa-i-aa.

They burn away the bonds of the world, and eat a simple diet of grain and water.

ਤੂੰ ਬਖਸੀਸੀ ਅਗਲਾ ਨਿਤ ਦੇਵਹਿ ਚੜਹਿ ਸਵਾਇਆ ॥ (467-2, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

too^N bakhseese aglaa nit dayveh charheh savaa-i-aa.

You are the Great Forgiver; You give continually, more and more each day.

ਵਡਿਆਈ ਵਡਾ ਪਾਇਆ ॥੭॥ (467-3, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

vadi-aa-ee vadaa paa-i-aa. ||7||

By His greatness, the Great Lord is obtained. ||7||

ਗੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਿੰਨੀ ਦੇਹੁਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੁਰਕੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (449-14, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

gur amrit bhinee dayhuree amrit burkay raam raajay.

The Guru's body is drenched with Ambrosial Nectar; He sprinkles it upon me, O Lord King.

ਜਿਨਾ ਗੁਰਬਾਣੀ ਮਨਿ ਭਾਈਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਛਕਿ ਛਕੇ ॥ (449-14, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

jinaa gurbaanee man bhaa-ee-aa amrit chhak chhakay.

Those whose minds are pleased with the Word of the Guru's Bani, drink in the Ambrosial Nectar again and again.

ਗੁਰ ਤੁਠੈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਚੂਕੇ ਧਕ ਧਕੇ ॥ (449-15, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

gur tuthai har paa-i-aa chookay Dhak Dhakay.

As the Guru is pleased, the Lord is obtained, and you shall not be pushed around any more.

ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੋਇਆ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਇਕੇ ॥੪॥੯॥੧੬॥ (449-15, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

har jan har har ho-i-aa naanak har ikay. ||4||9||16||

The Lord's humble servant becomes the Lord, Har, Har; O Nanak, the Lord and His servant are one and the same. ||4||9||16||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (467-3)

salok mehlā 1.

Shalok, First Mehl:

ਪੁਰਖਾਂ ਬਿਰਖਾਂ ਤੀਰਥਾਂ ਤਟਾਂ ਮੇਘਾਂ ਖੇਤਾਂਹ ॥ (467-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

purkhaa^N birkhaa^N teerthaa^N tataa^N mayghaa^N khaytaa^Nh.

Men, trees, sacred shrines of pilgrimage, banks of sacred rivers, clouds, fields,

ਦੀਪਾਂ ਲੋਆਂ ਮੰਡਲਾਂ ਖੰਡਾਂ ਵਰਭੰਡਾਂਹ ॥ (467-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

deepaa^N lo-aa^N mandlaa^N khandaa^N varbhandaa^Nh.

islands, continents, worlds, solar systems, and universes;

ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਉਤਭੁਜਾਂ ਖਾਣੀ ਸੇਤਜਾਂਹ ॥ (467-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

andaj jayraj ut-bhujaa^N khaanee saytjaa^Nh.

the four sources of creation - born of eggs, born of the womb, born of the earth and born of sweat;

ਸੋ ਮਿਤਿ ਜਾਣੈ ਨਾਨਕਾ ਸਰਾਂ ਮੇਰਾਂ ਜੰਤਾਹ ॥ (467-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

so miti jaanai naankaa saraa^N mayraa^N jantaah.

oceans, mountains, and all beings - O Nanak, He alone knows their condition.

ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਕੇ ਸੰਮਾਲੇ ਸਭਨਾਹ ॥ (467-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

naanak jant upaa-ay kai sammaalay sabhnaah.

O Nanak, having created the living beings, He cherishes them all.

ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਰਣਾ ਕੀਆ ਚਿੰਤਾ ਭਿ ਕਰਣੀ ਤਾਹ ॥ (467-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

jini kartai karna kee-aa chintaa bhe karnee taah.

The Creator who created the creation, takes care of it as well.

ਸੋ ਕਰਤਾ ਚਿੰਤਾ ਕਰੇ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ਜਗੁ ॥ (467-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

so kartaa chintaa karay jini upaa-i-aa jag.

He, the Creator who formed the world, cares for it.

ਤਿਸੁ ਜੋਹਾਰੀ ਸੁਅਸਤਿ ਤਿਸੁ ਤਿਸੁ ਦੀਬਾਣੁ ਅਭਗੁ ॥ (467-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

tisu johaaree su-asat tisu tisu deebaan abhag.

Unto Him I bow and offer my reverence; His Royal Court is eternal.

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਆ ਟਿਕਾ ਕਿਆ ਤਗੁ ॥੧॥ (467-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

naanak sachay naam bin ki-aa tikaa ki-aa tag. ||1||

O Nanak, without the True Name, of what use is the frontal mark of the Hindus, or their sacred thread? ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (467-7)

mehlaa 1.
First Mehl:

ਲਖ ਨੇਕੀਆ ਚੰਗਿਆਈਆ ਲਖ ਪੁੰਨਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (467-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

lakh naykee-aa chang-aa-ee-aa lakh punnaa parvaan.
Hundreds of thousands of virtues and good actions, and hundreds of thousands of blessed charities,

ਲਖ ਤਪ ਉਪਰਿ ਤੀਰਥਾਂ ਸਹਜ ਜੋਗ ਬੇਬਾਣੁ ॥ (467-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

lakh tap upar teerthaa^N sahj jog baybaan.
hundreds of thousands of penances at sacred shrines, and the practice of Sehj Yoga in the wilderness,

ਲਖ ਸੂਰਤਣ ਸੰਗਰਾਮ ਰਣ ਮਹਿ ਛੁਟਹਿ ਪਰਾਣੁ ॥ (467-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

lakh soortan sangraam ran meh chhuteh paraan.
hundreds of thousands of courageous actions and giving up the breath of life on the field of battle,

ਲਖ ਸੂਰਤੀ ਲਖ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਪੜੀਅਹਿ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣੁ ॥ (467-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

lakh surtee lakh gi-aan Dhi-aan parhee-ah paath puraan.
hundreds of thousands of divine understandings, hundreds of thousands of divine wisdoms and meditations and readings of the Vedas and the Puraanas

ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਰਣਾ ਕੀਆ ਲਿਖਿਆ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ॥ (467-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

jini kartai karna kee-aa likhi-aa aavan jaan.
- before the Creator who created the creation, and who ordained coming and going,

ਨਾਨਕ ਮਤੀ ਮਿਥਿਆ ਕਰਮੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥੨॥ (467-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

naanak matee mithi-aa karam sachaa neesaan. ||2||
O Nanak, all these things are false. True is the Insignia of His Grace. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (467-10)

pa-orhee.
Pauree:

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਤੂੰ ਜਿਨਿ ਸਚੇ ਸਚੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥ (467-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

sachaa saahib ayk too^N jini sacho sach vartaa-i-aa.
You alone are the True Lord. The Truth of Truths is pervading everywhere.

ਜਿਸ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਤਾ ਤਿਨੀ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥ (467-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

jis too^N deh tis milai sach taa tin^Hee sach kamaa-i-aa.

He alone receives the Truth, unto whom You give it; then, he practices Truth.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨੁ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਚੁ ਵਸਾਇਆ ॥ (467-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

satgur mili-ai sach paa-i-aa jin^H kai hirdai sach vasaa-i-aa.

Meeting the True Guru, Truth is found. In His Heart, Truth is abiding.

ਮੂਰਖ ਸਚੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨਮੁਖੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (467-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

moorakh sach na jaan^Hee manmuk^Hhee janam gavaa-i-aa.

The fools do not know the Truth. The self-willed manmukhs waste their lives away in vain.

ਵਿਚਿ ਦੁਨੀਆ ਕਾਹੇ ਆਇਆ ॥੮॥ (467-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

vich dune-aa kaahay aa-i-aa. ||8||

Why have they even come into the world? ||8||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (449-16)

aasaa mehlaa 4.

Aasaa, Fourth Mehl:

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਹੈ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (449-16, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

har amrit bhagat bhandaar hai gur satgur paasay raam raajay.

The treasure of Ambrosial Nectar, the Lord's devotional service, is found through the Guru, the True Guru, O Lord King.

ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਹੈ ਸਿਖ ਦੇਇ ਹਰਿ ਰਾਸੇ ॥ (449-17, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

gur satgur sachaa saahu hai sikh day-ay har raasay.

The Guru, the True Guru, is the True Banker, who gives to His Sikh the capital of the Lord.

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਵਣਜਾਰਾ ਵਣਜੁ ਹੈ ਗੁਰੁ ਸਾਹੁ ਸਾਬਾਸੇ ॥ (449-17, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

Dhan Dhan vanjaaraa vanaj hai gur saahu saabaasay.

Blessed, blessed is the trader and the trade; how wonderful is the Banker, the Guru!

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰੁ ਤਿਨੀ ਪਾਇਆ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਲਿਖਤੁ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖਾਸੇ ॥੧॥ (449-18, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

jan naanak gur tin^Hee paa-i-aa jin Dhur likhat lilaat likhaasay. ||1||

O servant Nanak, they alone obtain the Guru, who have such pre-ordained destiny written upon their foreheads. ||1||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (467-13)

salok mehlāa 1.

Shalok, First Mehl:

ਪੜਿ ਪੜਿ ਗਡੀ ਲਦੀਅਹਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਭਰੀਅਹਿ ਸਾਥ ॥ (467-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

parh parh gadee ladee-ah parh parh bharee-ah saath.

You may read and read loads of books; you may read and study vast multitudes of books.

ਪੜਿ ਪੜਿ ਬੇੜੀ ਪਾਈਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਗਡੀਅਹਿ ਖਾਤ ॥ (467-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

parh parh bayrhee paa-ee-ai parh parh gadee-ah khaat.

You may read and read boat-loads of books; you may read and read and fill pits with them.

ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਬਰਸ ਬਰਸ ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਮਾਸ ॥ (467-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

parhee-ah jaytay baras baras parhee-ah jaytay maas.

You may read them year after year; you may read them as many months are there are.

ਪੜੀਐ ਜੇਤੀ ਆਰਜਾ ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਸਾਸ ॥ (467-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

parhee-ai jaytee aarjaa parhee-ah jaytay saas.

You may read them all your life; you may read them with every breath.

ਨਾਨਕ ਲੇਖੈ ਇਕ ਗਲ ਹੋਰੁ ਹਉਮੈ ਝਖਣਾ ਝਖ ॥੧॥ (467-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

naanak laykhai ik gal hor ha-umai jhakh-naa jhaakh. ||1||

O Nanak, only one thing is of any account: everything else is useless babbling and idle talk in ego. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (467-15)

mehlāa 1.

First Mehl:

ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਪੜਿਆ ॥ (467-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

likh likh parhi-aa.

The more one write and reads,

ਤੇਤਾ ਕੜਿਆ ॥ (467-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

taytaa karhi-aa.

the more one burns.

ਬਹੁ ਤੀਰਥ ਭਵਿਆ ॥ (467-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

baho tīrath bhavi-aa.

The more one wanders at sacred shrines of pilgrimage,

ਤੇਤੋ ਲਵਿਆ ॥ (467-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

tayto lavi-aa.

the more one talks uselessly.

ਬਹੁ ਭੇਖ ਕੀਆ ਦੇਹੀ ਦੁਖੁ ਦੀਆ ॥ (467-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

baho bhaykh kee-aa dayhee dukh dee-aa.

The more one wears religious robes, the more pain he causes his body.

ਸਹੁ ਵੇ ਜੀਆ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ॥ (467-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

saho vay jee-aa apnaa kee-aa.

O my soul, you must endure the consequences of your own actions.

ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਇਆ ਸਾਦੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (467-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ann na khaa-i-aa saad gavaa-i-aa.

One who does not eat the corn, misses out on the taste.

ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ ॥ (467-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

baho dukh paa-i-aa doojaa bhaa-i-aa.

One obtains great pain, in the love of duality.

ਬਸਤ੍ਰੁ ਨ ਪਹਿਰੈ ॥ (467-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

bastar na pahirai.

One who does not wear any clothes,

ਅਹਿਨਿਸਿ ਕਹਰੈ ॥ (467-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ahinis kahrai.

suffers night and day.

ਮੋਨਿ ਵਿਗੂਤਾ ॥ (467-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

mon vigootaa.

Through silence, he is ruined.

ਕਿਉ ਜਾਗੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸੂਤਾ ॥ (467-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ki-o jaagai gur bin sootaa.

How can the sleeping one be awakened without the Guru?

ਪਗ ਉਪੇਤਾਣਾ ॥ (467-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

pag upayṭaaṇaa.

One who goes barefoot

ਅਪਣਾ ਕੀਆ ਕਮਾਣਾ ॥ (467-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

apṇaa kee-aa kamaaṇaa.

suffers by his own actions.

ਅਲੁ ਮਲੁ ਖਾਈ ਸਿਰਿ ਛਾਈ ਪਾਈ ॥ (467-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

al mal kḥaa-ee sir chḥaa-ee paa-ee.

One who eats filth and throws ashes on his head

ਮੂਰਖਿ ਅੰਧੈ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ (467-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

moorakh anḎhai paṭ gavaa-ee.

- the blind fool loses his honor.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕਿਛੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥ (467-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

vin naavai kichh thaa-ay na paa-ee.

Without the Name, nothing is of any use.

ਰਹੈ ਬੇਬਾਣੀ ਮੜੀ ਮਸਾਣੀ ॥ (467-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

rahai baybaaṇee marḥee masaṇee.

One who lives in the wilderness, in cemetaries and cremation grounds

ਅੰਧੁ ਨ ਜਾਣੈ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਣੀ ॥ (467-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

anḎh na jaanai fir pachhutaṇee.

- that blind man does not know the Lord; he regrets and repents in the end.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ (468-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

satgur bhaytay so sukh paa-ay.

One who meets the True Guru finds peace.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (468-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

har kaa naam man vasaa-ay.

He enshrines the Name of the Lord in his mind.

ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ (468-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

naanak nadar karay so paa-ay.

O Nanak, when the Lord grants His Grace, He is obtained.

ਆਸ ਅੰਦੇਸੇ ਤੇ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥੨॥ (468-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

aas andaysay tay nihkayval ha-umai sabad jalaa-ay. ||2||

He becomes free of hope and fear, and burns away his ego with the Word of the Shabad. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (468-2)

pa-orhee.

Pauree:

ਭਗਤ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਦਰਿ ਸੋਹਨਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਵਦੇ ॥ (468-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

bhagat tayrai man bhaavday dar sohan keerat gaavday.

Your devotees are pleasing to Your Mind, Lord. They look beautiful at Your door, singing Your Praises.

ਨਾਨਕ ਕਰਮਾ ਬਾਹਰੇ ਦਰਿ ਢੋਅ ਨ ਲਹਨੀ ਧਾਵਦੇ ॥ (468-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

naanak karmaa baahray dar dho-a na lehn^hee Dhaavday.

O Nanak, those who are denied Your Grace, find no shelter at Your Door; they continue wandering.

ਇਕਿ ਮੂਲੁ ਨ ਬੁਝਨਿ ਆਪਣਾ ਅਣਹੋਦਾ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦੇ ॥ (468-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ik mool na bujhni^h aapⁿaa an^hodaa aap ganaa-iday.

Some do not understand their origins, and without cause, they display their self-conceit.

ਹਉ ਢਾਢੀ ਕਾ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਹੋਰਿ ਉਤਮ ਜਾਤਿ ਸਦਾਇਦੇ ॥ (468-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ha-o dhaadhee kaa neech jaat hor utam jaat sadaa-iday.

I am the Lord's minstrel, of low social status; others call themselves high caste.

ਤਿਨੁ ਮੰਗਾ ਜਿ ਤੁਝੈ ਧਿਆਇਦੇ ॥੯॥ (468-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

tin^h mangaa je tujhai Dhi-aa-iday. ||9||

I seek those who meditate on You. ||9||

ਸਚੁ ਸਾਹੁ ਹਮਾਰਾ ਤੂੰ ਧਣੀ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਵਣਜਾਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (449-18, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

sach saahu hamaaraa too^N Dhanee sabh jagat vanjaaraa raam raajay.

You are my True Banker, O Lord; the whole world is Your trader, O Lord King.

ਸਭ ਭਾਂਡੇ ਤੁਧੈ ਸਾਜਿਆ ਵਿਚਿ ਵਸਤੁ ਹਰਿ ਥਾਰਾ ॥ (449-19, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

sabh bhaa^Nday tuDhai saaji-aa vich vasat har tharaa.

You fashioned all vessels, O Lord, and that which dwells within is also Yours.

ਜੋ ਪਾਵਹਿ ਭਾਂਡੇ ਵਿਚਿ ਵਸਤੁ ਸਾ ਨਿਕਲੈ ਕਿਆ ਕੋਈ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰਾ ॥ (449-19, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

jo paavahi bhaa^Nday vich vasat̄ saa niklai ki-aa ko-ee karay vaychaaraa.

Whatever You place in that vessel, that alone comes out again. What can the poor creatures do?

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਬਖਸਿਆ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰਾ ॥੨॥ (450-1, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

jan naanak ka-o har bakhsi-aa har bhagat̄ bhandaaraa. ||2||

The Lord has given the treasure of His devotional worship to servant Nanak. ||2||

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (468-5)

salok mehlaa 1.

Shalok, First Mehl:

ਕੂੜੁ ਰਾਜਾ ਕੂੜੁ ਪਰਜਾ ਕੂੜੁ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (468-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

koorh raajaa koorh parjaa koorh sabh sansaar.

False is the king, false are the subjects; false is the whole world.

ਕੂੜੁ ਮੰਡਪ ਕੂੜੁ ਮਾੜੀ ਕੂੜੁ ਬੈਸਣਹਾਰੁ ॥ (468-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

koorh mandap koorh maarhee koorh baisanhhaar.

False is the mansion, false are the skyscrapers; false are those who live in them.

ਕੂੜੁ ਸੁਇਨਾ ਕੂੜੁ ਰੁਪਾ ਕੂੜੁ ਪੈਨ੍ਣਹਾਰੁ ॥ (468-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

koorh su-inaa koorh rupaa koorh pain^hanhhaar.

False is gold, and false is silver; false are those who wear them.

ਕੂੜੁ ਕਾਇਆ ਕੂੜੁ ਕਪੜੁ ਕੂੜੁ ਰੂਪੁ ਅਪਾਰੁ ॥ (468-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

koorh kaa-i-aa koorh kaparh koorh roop apaar.

False is the body, false are the clothes; false is incomparable beauty.

ਕੂੜੁ ਮੀਆ ਕੂੜੁ ਬੀਬੀ ਖਪਿ ਹੋਏ ਖਾਰੁ ॥ (468-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

koorh mee-aa koorh beebie khap ho-ay khaar.

False is the husband, false is the wife; they mourn and waste away.

ਕੂੜਿ ਕੂੜੈ ਨੇਹੁ ਲਗਾ ਵਿਸਰਿਆ ਕਰਤਾਰੁ ॥ (468-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

koorh koorhai nayhu lagaa visri-aa kartaar.

The false ones love falsehood, and forget their Creator.

ਕਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕੀਚੈ ਦੋਸਤੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਚਲਣਹਾਰੁ ॥ (468-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

kis naal keechai dostee sabh jag chalanhaar.

With whom should I become friends, if all the world shall pass away?

ਕੂੜੁ ਮਿਠਾ ਕੂੜੁ ਮਾਖਿਉ ਕੂੜੁ ਡੋਬੇ ਪੂਰੁ ॥ (468-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

koorh mithaa koorh maakhi-o koorh dobay poor.

False is sweetness, false is honey; through falsehood, boat-loads of men have drowned.

ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਕੂੜੋ ਕੂੜੁ ॥੧॥ (468-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

naanak vakhaanai bayntee tuDh baajh koorho koorh. ||1||

Nanak speaks this prayer: without You, Lord, everything is totally false. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (468-8)

mehlaa 1.

First Mehl:

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਰਿਦੈ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥ (468-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

sach taa par jaanee-ai jaa ridai sachaa ho-ay.

One knows the Truth only when the Truth is in his heart.

ਕੂੜੁ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਤਨੁ ਕਰੇ ਹਛਾ ਧੋਇ ॥ (468-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

koorh kee mal utrai tan karay hachhaa Dho-ay.

The filth of falsehood departs, and the body is washed clean.

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਚਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ (468-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

sach taa par jaanee-ai jaa sach Dharay pi-aar.

One knows the Truth only when he bears love to the True Lord.

ਨਾਉ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਰਹਸੀਐ ਤਾ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ (468-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

naa-o sun man rehsee-ai taa paa-ay mokh du-aar.

Hearing the Name, the mind is enraptured; then, he attains the gate of salvation.

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਜੁਗਤਿ ਜਾਣੈ ਜੀਉ ॥ (468-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

sach taa par jaanee-ai jaa jugat jaanai jee-o.

One knows the Truth only when he knows the true way of life.

ਧਰਤਿ ਕਾਇਆ ਸਾਧਿ ਕੈ ਵਿਚਿ ਦੇਇ ਕਰਤਾ ਬੀਉ ॥ (468-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

Dharat kaa-i-aa saaDh kai vich day-ay kartaa bee-o.

Preparing the field of the body, he plants the Seed of the Creator.

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਿਖ ਸਚੀ ਲੇਇ ॥ (468-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

sach taa par jaanee-ai jaa sikh sachee lay-ay.

One knows the Truth only when he receives true instruction.

ਦਇਆ ਜਾਣੈ ਜੀਅ ਕੀ ਕਿਛੁ ਪੁੰਨੁ ਦਾਨੁ ਕਰੇਇ ॥ (468-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

da-i-aa jaanai jee-a kee kichh punn daan karay-i.

Showing mercy to other beings, he makes donations to charities.

ਸਚੁ ਤਾਂ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਆਤਮ ਤੀਰਥਿ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ ॥ (468-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

sach taa^N par jaanee-ai jaa aatam tirath karay nivaas.

One knows the Truth only when he dwells in the sacred shrine of pilgrimage of his own soul.

ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੋ ਪੁਛਿ ਕੈ ਬਹਿ ਰਹੈ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ ॥ (468-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

satguroo no puchh kai bahi rahai karay nivaas.

He sits and receives instruction from the True Guru, and lives in accordance with His Will.

ਸਚੁ ਸਭਨਾ ਹੋਇ ਦਾਰੂ ਪਾਪ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥ (468-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

sach sabhnaa ho-ay daaroo paap kadhai Dho-ay.

Truth is the medicine for all; it removes and washes away our sins.

ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਜਿਨ ਸਚੁ ਪਲੈ ਹੋਇ ॥੨॥ (468-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

naanak vakhaanai bayntee jin sach palai ho-ay. ||2||

Nanak speaks this prayer to those who have Truth in their laps. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (468-13)

pa-or^hee.

Pauree:

ਦਾਨੁ ਮਹਿੰਡਾ ਤਲੀ ਖਾਕੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤ ਮਸਤਕਿ ਲਾਈਐ ॥ (468-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

daan mahindaa talee khaak jay milai ta mastak laa-ee-ai.

The gift I seek is the dust of the feet of the Saints; if I were to obtain it, I would apply it to my forehead.

ਕੂੜਾ ਲਾਲਚੁ ਛਡੀਐ ਹੋਇ ਇਕ ਮਨਿ ਅਲਖੁ ਧਿਆਈਐ ॥ (468-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

koor^haa laalach chhadee-ai ho-ay ik man alak^h Dhi-aa-ee-ai.

Renounce false greed, and meditate single-mindedly on the unseen Lord.

ਫਲੁ ਤੇਵੇਹੋ ਪਾਈਐ ਜੇਵੇਹੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈਐ ॥ (468-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

fal tayvayho paa-ee-ai jayvayhee kaar kamaa-ee-ai.
As are the actions we commit, so are the rewards we receive.

ਜੇ ਹੋਵੈ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਧੂੜਿ ਤਿਨ੍ਹਾ ਦੀ ਪਾਈਐ ॥ (468-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

jay hovai poorab likhi-aa taa Dhoorh tin^Haa dee paa-ee-ai.
If it is so pre-ordained, then one obtains the dust of the feet of the Saints.

ਮਤਿ ਥੋੜੀ ਸੇਵ ਗਵਾਈਐ ॥੧੦॥ (468-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

mat thor^hee sayv gavaa-ee-ai. ||10||
But through small-mindedness, we forfeit the merits of selfless service. ||10||

ਹਮ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਵਿਬਰਹ ਸੁਆਮੀ ਤੂੰ ਅਪਰ ਅਪਾਰੋ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (450-2, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ham ki-aa gun tayray vithreh su-aamee too^N apar apaaro raam raajay.
What Glorious Virtues of Yours can I describe, O Lord and Master? You are the most infinite of the infinite, O Lord King.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹਹ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਏਹਾ ਆਸ ਆਧਾਰੋ ॥ (450-2, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

har naam saalaahah din raat ayhaa aas aaDhaaro.
I praise the Lord's Name, day and night; this alone is my hope and support.

ਹਮ ਮੂਰਖ ਕਿਛੁਅ ਨ ਜਾਣਹਾ ਕਿਵ ਪਾਵਹ ਪਾਰੋ ॥ (450-3, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ham moorakh kichhoo-a na jaan^haa kiv paavah paaro.
I am a fool, and I know nothing. How can I find Your limits?

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਹਰਿ ਦਾਸ ਪਨਿਹਾਰੋ ॥੩॥ (450-3, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

jan naanak har kaa daas hai har daas panihaaro. ||3||
Servant Nanak is the slave of the Lord, the water-carrier of the slaves of the Lord.
||3||

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (468-16)

salok mehlaa 1.
Shalok, First Mehl:

ਸਚਿ ਕਾਲੁ ਕੂੜੁ ਵਰਤਿਆ ਕਲਿ ਕਾਲਖ ਬੇਤਾਲ ॥ (468-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

sach kaal koor^h vartⁱ-aa kal kaalakh baytaal.
There is a famine of Truth; falsehood prevails, and the blackness of the Dark Age of Kali Yuga has turned men into demons.

ਬੀਉ ਬੀਜਿ ਪਤਿ ਲੈ ਗਏ ਅਬ ਕਿਉ ਉਗਵੈ ਦਾਲਿ ॥ (468-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

bee-o beej paṭ lai ga-ay ab ki-o ugvai ḍaal.

Those who planted their seed have departed with honor; now, how can the shattered seed sprout?

ਜੇ ਇਕੁ ਹੋਇ ਤ ਉਗਵੈ ਰੁਤੀ ਹੁ ਰੁਤਿ ਹੋਇ ॥ (468-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

jay ik ho-ay ṭa ugvai ruṭee hoo ruṭ ho-ay.

If the seed is whole, and it is the proper season, then the seed will sprout.

ਨਾਨਕ ਪਾਹੈ ਬਾਹਰਾ ਕੋਰੈ ਰੰਗੁ ਨ ਸੋਇ ॥ (468-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

naanak paahai baahraa korai rang na so-ay.

O Nanak, without treatment, the raw fabric cannot be dyed.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਖੁੰਬਿ ਚੜਾਈਐ ਸਰਮੁ ਪਾਹੁ ਤਨਿ ਹੋਇ ॥ (468-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

bhai vich khumb charḥaa-ee-ai saram paahu ṭan ho-ay.

In the Fear of God it is bleached white, if the treatment of modesty is applied to the cloth of the body.

ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਜੇ ਰਪੈ ਕੂੜੈ ਸੋਇ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥ (468-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

naanak bhagṭee jay rapai koorhai so-ay na ko-ay. ||1||

O Nanak, if one is imbued with devotional worship, his reputation is not false. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (468-19)

mehlaa 1.

First Mehl:

ਲਬੁ ਪਾਪੁ ਦੁਇ ਰਾਜਾ ਮਹਤਾ ਕੂੜੁ ਹੋਆ ਸਿਕਦਾਰੁ ॥ (468-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

lab paap du-ay raajaa maḥṭaa koorh ho-aa sikḍaar.

Greed and sin are the king and prime minister; falsehood is the treasurer.

ਕਾਮੁ ਨੇਬੁ ਸਦਿ ਪੁਛੀਐ ਬਹਿ ਬਹਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (468-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

kaam nayb sad puchhee-ai bahi bahi karay beechaar.

Sexual desire, the chief advisor, is summoned and consulted; they all sit together and contemplate their plans.

ਅੰਧੀ ਰਯਤਿ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੀ ਭਾਹਿ ਭਰੇ ਮੁਰਦਾਰੁ ॥ (469-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

anḍhee rayat gi-aan vihoonee bhaahi bharay murḍaar.

Their subjects are blind, and without wisdom, they try to please the will of the dead.

ਗਿਆਨੀ ਨਚਹਿ ਵਾਜੇ ਵਾਵਹਿ ਰੂਪ ਕਰਹਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥ (469-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

gi-aanee nacheh vaajay vaaveh roop karahi seegaar.

The spiritually wise dance and play their musical instruments, adorning themselves with beautiful decorations.

ਉਚੇ ਕੂਕਹਿ ਵਾਦਾ ਗਾਵਹਿ ਜੋਧਾ ਕਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (469-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

oochay kookeh vaadaa gaavahi joDhaa kaa veechaar.

They shout out loud, and sing epic poems and heroic stories.

ਮੂਰਖ ਪੰਡਿਤ ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਜਤਿ ਸੰਜੈ ਕਰਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥ (469-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

moorakh pandit hikmat hujat sanjai karahi pi-aar.

The fools call themselves spiritual scholars, and by their clever tricks, they love to gather wealth.

ਧਰਮੀ ਧਰਮੁ ਕਰਹਿ ਗਾਵਾਵਹਿ ਮੰਗਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ (469-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

Dharmee Dharam karahi gaavaaveh mangeh mokh du-aar.

The righteous waste their righteousness, by asking for the door of salvation.

ਜਤੀ ਸਦਾਵਹਿ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਣਹਿ ਛਡਿ ਬਹਹਿ ਘਰ ਬਾਰੁ ॥ (469-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

jattee sadaaveh jugat na jaaneh chhad baheh ghar baar.

They call themselves celibate, and abandon their homes, but they do not know the true way of life.

ਸਭੁ ਕੋ ਪੂਰਾ ਆਪੇ ਹੋਵੈ ਘਟਿ ਨ ਕੋਈ ਆਖੈ ॥ (469-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

sabh ko pooraa aapay hovai ghat na ko-ee aakhai.

Everyone calls himself perfect; none call themselves imperfect.

ਪਤਿ ਪਰਵਾਣਾ ਪਿਛੈ ਪਾਈਐ ਤਾ ਨਾਨਕ ਤੋਲਿਆ ਜਾਪੈ ॥੨॥ (469-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

pat parvaanaa pichhai paa-ee-ai taa naanak toli-aa jaapai. ||2||

If the weight of honor is placed on the scale, then, O Nanak, one sees his true weight.

||2||

ਮਃ ੧ ॥ (469-5)

mehlaa 1.

First Mehl:

ਵਦੀ ਸੁ ਵਜਗਿ ਨਾਨਕਾ ਸਚਾ ਵੇਖੈ ਸੋਇ ॥ (469-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

vadee so vajag naankaa sachaa vaykhai so-ay.

Evil actions become publicly known; O Nanak, the True Lord sees everything.

ਸਭਨੀ ਛਾਲਾ ਮਾਰੀਆ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ (469-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

sabhnee chhaalaa maaree-aa kartaa karay so ho-ay.

Everyone makes the attempt, but that alone happens which the Creator Lord does.

ਅਗੈ ਜਾਤਿ ਨ ਜੋਰੁ ਹੈ ਅਗੈ ਜੀਉ ਨਵੇ ॥ (469-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

agai jaat na jor hai agai jee-o navay.

In the world hereafter, social status and power mean nothing; hereafter, the soul is new.

ਜਿਨ ਕੀ ਲੇਖੈ ਪਤਿ ਪਵੈ ਚੰਗੇ ਸੇਈ ਕੇਇ ॥੩॥ (469-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

jin kee laykhai pat pavai changay say-ee kay-ay. ||3||

Those few, whose honor is confirmed, are good. ||3||

ਪਉੜੀ ॥ (469-6)

pa-orhee.

Pauree:

ਧੁਰਿ ਕਰਮੁ ਜਿਨਾ ਕਉ ਤੁਧੁ ਪਾਇਆ ਤਾ ਤਿਨੀ ਖਸਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (469-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

Dhur karam jinaa ka-o tuDh paa-i-aa taa tinee khasam Dhi-aa-i-aa.

Only those whose karma You have pre-ordained from the very beginning, O Lord, meditate on You.

ਏਨਾ ਜੰਤਾ ਕੈ ਵਸਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਤੁਧੁ ਵੇਕੀ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ (469-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

aynaa jantaa kai vas kichh naahee tuDh vaykee jagat upaa-i-aa.

Nothing is in the power of these beings; You created the various worlds.

ਇਕਨਾ ਨੋ ਤੂੰ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਇਕਿ ਆਪਹੁ ਤੁਧੁ ਖੁਆਇਆ ॥ (469-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

iknaa no too^N mayl laihi ik aaphu tuDh khu-aa-i-aa.

Some, You unite with Yourself, and some, You lead astray.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ਜਿਥੈ ਤੁਧੁ ਆਪੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥ (469-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

gur kirpaa tay jaani-aa jithai tuDh aap bujhaa-i-aa.

By Guru's Grace You are known; through Him, You reveal Yourself.

ਸਹਜੇ ਹੀ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੧॥ (469-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

sehjay hee sach samaa-i-aa. ||11||

We are easily absorbed in You. ||11||

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਿ ਲੈ ਹਮ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਆਏ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (450-4, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ji-o bhaavai ti-o raakh lai ham saran parabh aa-ay raam raajay.

As it pleases You, You save me; I have come seeking Your Sanctuary, O God, O Lord King.

ਹਮ ਭੂਲਿ ਵਿਗਾੜਹ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਹਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਏ ॥ (450-4, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ham bhool vigaarhah dinas raat har laaj rakhaa-ay.

I am wandering around, ruining myself day and night; O Lord, please save my honor!

ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੂੰ ਗੁਰੁ ਪਿਤਾ ਹੈ ਦੇ ਮਤਿ ਸਮਝਾਏ ॥ (450-5, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ham baarik too^N gur pitaa hai day mat samjhaa-ay.

I am just a child; You, O Guru, are my father. Please give me understanding and instruction.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਕਾਂਢਿਆ ਹਰਿ ਪੈਜ ਰਖਾਏ ॥੪॥੧੦॥੧੭॥ (450-5, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

jan naanak daas har kaa^Ndhi-aa har paj rakhaa-ay. ||4||10||17||

Servant Nanak is known as the Lord's slave; O Lord, please preserve his honor!

||4||10||17||

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (469-9)

salok mehlaa 1.

Shalok, First Mehl:

ਦੁਖੁ ਦਾਰੂ ਸੁਖੁ ਰੋਗੁ ਭਇਆ ਜਾ ਸੁਖੁ ਤਾਮਿ ਨ ਹੋਈ ॥ (469-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

dukh daaroo sukh rog bha-i-aa jaa sukh taam na ho-ee.

Suffering is the medicine, and pleasure the disease, because where there is pleasure, there is no desire for God.

ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕਰਣਾ ਮੈ ਨਾਹੀ ਜਾ ਹਉ ਕਰੀ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ (469-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

too^N kar^taa karⁿaa mai naahee jaa ha-o karee na ho-ee. ||1||

You are the Creator Lord; I can do nothing. Even if I try, nothing happens. ||1||

ਬਲਿਹਾਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਵਸਿਆ ॥ (469-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

balihaaree kud^rat vasi-aa.

I am a sacrifice to Your almighty creative power which is pervading everywhere.

ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (469-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ta^raa ant na jaa-ee lak^hi-aa. ||1|| rahaa-o.

Your limits cannot be known. ||1||Pause||

ਜਾਤਿ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾਤਾ ਅਕਲ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥ (469-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

jaaṭ meh joṭ joṭ meh jaaṭaa akal kalaa bharpoor rahi-aa.

Your Light is in Your creatures, and Your creatures are in Your Light; Your almighty power is pervading everywhere.

ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਫਤਿ ਸੁਆਲਿਉ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੋ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥ (469-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

too^N sachaa saahib sifaṭ̣ su-aaliha-o jin keeṭee so paar pa-i-aa.

You are the True Lord and Master; Your Praise is so beautiful. One who sings it, is carried across.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀਆ ਬਾਤਾ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ॥੨॥ (469-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

kaho naanak kartay kee-aa baataa jo kichh karna so kar rahi-aa. ||2||

Nanak speaks the stories of the Creator Lord; whatever He is to do, He does. ||2||

ਮਃ ੨ ॥ (469-13)

mehlaa 2.

Second Mehl:

ਜੋਗ ਸਬਦੰ ਗਿਆਨ ਸਬਦੰ ਬੇਦ ਸਬਦੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਹ ॥ (469-13, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

jog sabda^N gi-aan sabda^N bayḍ sabda^N baraa^Nhmaneh.

The Way of Yoga is the Way of spiritual wisdom; the Vedas are the Way of the Brahmins.

ਖੜੀ ਸਬਦੰ ਸੂਰ ਸਬਦੰ ਸੂਦ੍ਰ ਸਬਦੰ ਪਰਾ ਕ੍ਰਿਤਹ ॥ (469-14, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

khatri sabda^N soor sabda^N soodar sabda^N paraa kirteh.

The Way of the Khshatriya is the Way of bravery; the Way of the Shudras is service to others.

ਸਰਬ ਸਬਦੰ ਏਕ ਸਬਦੰ ਜੇ ਕੋ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੩॥ (469-14, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

sarab sabda^N ayk sabda^N jay ko jaanai bhay-o. naanak taa kaa daas hai so-ee niranjan day-o. ||3||

The Way of all is the Way of the One; Nanak is a slave to one who knows this secret; he himself is the Immaculate Divine Lord. ||3||

ਮਃ ੨ ॥ (469-15)

mehlaa 2.

Second Mehl:

ਏਕ ਕ੍ਰਿਸਨੰ ਸਰਬ ਦੇਵਾ ਦੇਵ ਦੇਵਾ ਤ ਆਤਮਾ ॥ (469-15, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ayk krisan^N sarab dayvaa dayv dayvaa ta aatmaa.

The One Lord Krishna is the Divine Lord of all; He is the Divinity of the individual soul.

ਆਤਮਾ ਬਾਸੁਦੇਵਸਿ ਜੇ ਕੋ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੪॥ (469-15, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

aatmaa baasdayvsi-y jay ko jaanai bhay-o. naanak taa kaa daas hai so-ee niranjan day-o. ||4||

Nanak is a slave to anyone who understands this mystery of the all-pervading Lord; he himself is the Immaculate Divine Lord. ||4||

ਮਃ ੧ ॥ (469-16)

mehlaa 1.

First Mehl:

ਕੁੰਭੇ ਬਧਾ ਜਲੁ ਰਹੈ ਜਲ ਬਿਨੁ ਕੁੰਭੁ ਨ ਹੋਇ ॥ (469-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

kumbhay baDhaa jal rahai jal bin kumbh na ho-ay.

Water remains confined within the pitcher, but without water, the pitcher could not have been formed;

ਗਿਆਨ ਕਾ ਬਧਾ ਮਨੁ ਰਹੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥੫॥ (469-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

gi-aan kaa baDhaa man rahai gur bin gi-aan na ho-ay. ||5||

just so, the mind is restrained by spiritual wisdom, but without the Guru, there is no spiritual wisdom. ||5||

ਪਉੜੀ ॥ (469-17)

pa-orhee.

Pauree:

ਪੜਿਆ ਹੋਵੈ ਗੁਨਹਗਾਰੁ ਤਾ ਓਮੀ ਸਾਧੁ ਨ ਮਾਰੀਐ ॥ (469-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

parhi-aa hovai gunahgaar taa omee saaDh na maaree-ai.

If an educated person is a sinner, then the illiterate holy man is not to be punished.

ਜੇਹਾ ਘਾਲੇ ਘਾਲਣਾ ਤੇਵੇਹੋ ਨਾਉ ਪਚਾਰੀਐ ॥ (469-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

jayhaa ghaalay ghaalnaa tayvayho naa-o pachaaree-ai.

As are the deeds done, so is the reputation one acquires.

ਐਸੀ ਕਲਾ ਨ ਖੇਡੀਐ ਜਿਤੁ ਦਰਗਹ ਗਇਆ ਹਾਰੀਐ ॥ (469-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

aisee kalaa na khaydee-ai jit dargeh ga-i-aa haaree-ai.

So do not play such a game, which will bring you to ruin at the Court of the Lord.

ਪੜਿਆ ਅਤੇ ਓਮੀਆ ਵੀਚਾਰੁ ਅਗੈ ਵੀਚਾਰੀਐ ॥ (469-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

parhi-aa atai omee-aa veechaar agai veechaaree-ai.

The accounts of the educated and the illiterate shall be judged in the world hereafter.

ਮੁਹਿ ਚਲੈ ਸੁ ਅਗੈ ਮਾਰੀਐ ॥੧੨॥ (469-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

muhi chalai so agai maaree-ai. ||12||

One who stubbornly follows his own mind shall suffer in the world hereafter. ||12||

ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਧੁਰਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (450-6, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

jīn mastak Dhur har likhi-aa tinaa satgur mili-aa raam raajay.

Those who have the blessed pre-ordained destiny of the Lord written on their foreheads, meet the True Guru, the Lord King.

ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਕਟਿਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਘਟਿ ਬਲਿਆ ॥ (450-7, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

agi-aan anDhayraa kati-aa gur gi-aan ghat bali-aa.

The Guru removes the darkness of ignorance, and spiritual wisdom illuminates their hearts.

ਹਰਿ ਲਧਾ ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੋ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਚਲਿਆ ॥ (450-7, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

har laDhaa ratan padaaratho fir bahurh na chali-aa.

They find the wealth of the jewel of the Lord, and then, they do not wander any longer.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਆਰਾਧਿਆ ਆਰਾਧਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ॥੧॥ (450-8, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

jan naanak naam aaraaDhi-aa aaraaDh har mili-aa. ||1||

Servant Nanak meditates on the Naam, the Name of the Lord, and in meditation, he meets the Lord. ||1||

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (470-1)

salok mehlaa 1.

Shalok, First Mehl:

ਨਾਨਕ ਮੇਰੁ ਸਰੀਰ ਕਾ ਇਕੁ ਰਥੁ ਇਕੁ ਰਥਵਾਹੁ ॥ (470-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

naanak mayr sareer kaa ik rath ik rathvaahu.

O Nanak, the soul of the body has one chariot and one charioteer.

ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਫੇਰਿ ਵਟਾਈਅਹਿ ਗਿਆਨੀ ਬੁਝਹਿ ਤਾਹਿ ॥ (470-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

jug jug fayr vataa-ee-ah gi-aanee buj_heh taahi.

In age after age they change; the spiritually wise understand this.

ਸਤਜੁਗਿ ਰਥੁ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਧਰਮੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥ (470-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

satjug rath santokh kaa Dharam agai rathvaahu.

In the Golden Age of Sat Yuga, contentment was the chariot and righteousness the charioteer.

ਤ੍ਰੇਤੈ ਰਥੁ ਜਤੈ ਕਾ ਜੋਰੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥ (470-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

traytai rath jat_{ai} kaa jor agai rathvaahu.

In the Silver Age of Traytaa Yuga, celibacy was the chariot and power the charioteer.

ਦੁਆਪੁਰਿ ਰਥੁ ਤਪੈ ਕਾ ਸਤੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥ (470-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

du-aapur rath tapai kaa sat agai rathvaahu.

In the Brass Age of Dwaapar Yuga, penance was the chariot and truth the charioteer.

ਕਲਜੁਗਿ ਰਥੁ ਅਗਨਿ ਕਾ ਕੂੜੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥੧॥ (470-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

kaljug rath agan kaa koor_h agai rathvaahu. ||1||

In the Iron Age of Kali Yuga, fire is the chariot and falsehood the charioteer. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (470-4)

mehlaa 1.

First Mehl:

ਸਾਮ ਕਹੈ ਸੇਤੰਬਰੁ ਸੁਆਮੀ ਸਚ ਮਹਿ ਆਛੈ ਸਾਚਿ ਰਹੇ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥ (470-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

saam kahai say_tambar su-aamee sach meh aach_hai saach rahay. sab_h ko sach samaavai.

The Sama Veda says that the Lord Master is robed in white; in the Age of Truth, everyone desired Truth, abided in Truth, and was merged in the Truth.

ਰਿਗੁ ਕਹੈ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ (470-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

rig kahai rahi-aa bharpoor.

The Rig Veda says that God is permeating and pervading everywhere;

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦੇਵਾ ਮਹਿ ਸੂਰੁ ॥ (470-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

raam naam dayvaa meh soor.

among the deities, the Lord's Name is the most exalted.

ਨਾਇ ਲਇਐ ਪਰਾਛਤ ਜਾਹਿ ॥ (470-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

naa-ay la-i-ai paraachhat jaahi.
Chanting the Name, sins depart;

ਨਾਨਕ ਤਉ ਮੋਖੰਤਰੁ ਪਾਹਿ ॥ (470-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

naanak ta-o mokhantar paahi.
O Nanak, then, one obtains salvation.

ਜੁਜ ਮਹਿ ਜੋਰਿ ਛਲੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵਲਿ ਕਾਨ੍ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਜਾਦਮੁ ਭਇਆ ॥ (470-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

juj meh jor chhalee chandraaval kaan^H krisan jaadam bha-i-aa.
In the Jujar Veda, Kaan Krishna of the Yaadva tribe seduced Chandraavali by force.

ਪਾਰਜਾਤੁ ਗੋਪੀ ਲੈ ਆਇਆ ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨ ਮਹਿ ਰੰਗੁ ਕੀਆ ॥ (470-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

paarjaat gopee lai aa-i-aa bindraaban meh rang kee-aa.
He brought the Elysian Tree for his milk-maid, and revelled in Brindaaban.

ਕਲਿ ਮਹਿ ਬੇਦੁ ਅਥਰਬਣੁ ਹੁਆ ਨਾਉ ਖੁਦਾਈ ਅਲਹੁ ਭਇਆ ॥ (470-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

kal meh bayd atharban hoo-aa naa-o khudaa-ee alhu bha-i-aa.
In the Dark Age of Kali Yuga, the Atharva Veda became prominent; Allah became the Name of God.

ਨੀਲ ਬਸਤ੍ਰੁ ਲੇ ਕਪੜੇ ਪਹਿਰੇ ਤੁਰਕ ਪਠਾਣੀ ਅਮਲੁ ਕੀਆ ॥ (470-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

neel bastar lay kaprhay pahiray turak pathaaneer amal kee-aa.
Men began to wear blue robes and garments; Turks and Pat'haans assumed power.

ਚਾਰੇ ਵੇਦ ਹੋਏ ਸਚਿਆਰ ॥ (470-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

chaaray vayd ho-ay sachiaar.
The four Vedas each claim to be true.

ਪੜਹਿ ਗੁਣਹਿ ਤਿਨ੍ ਚਾਰ ਵੀਚਾਰ ॥ (470-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

parheh guneh tin^H chaar veechaar.
Reading and studying them, four doctrines are found.

ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਨੀਚੁ ਸਦਾਏ ॥ ਤਉ ਨਾਨਕ ਮੋਖੰਤਰੁ ਪਾਏ ॥੨॥ (470-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

bhaa-o bhagat kar neech sadaa-ay. ta-o naanak mokhantar paa-ay. ||2||
With loving devotional worship, abiding in humility, O Nanak, salvation is attained.
||2||

ਪਉੜੀ ॥ (470-9)

pa-or^hee.
Pauree:

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਖਸਮੁ ਸਮਾਲਿਆ ॥ (470-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

satgur vitahu vaari-aa jit mili-ai k^hasam samaali-aa.

I am a sacrifice to the True Guru; meeting Him, I have come to cherish the Lord Master.

ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਦੀਆ ਇਨ੍ਹੀ ਨੇਤ੍ਰੀ ਜਗਤੁ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥ (470-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

jin kar updays gi-aan anjan d^{ee}-aa in^hee naytree jagat nihaali-aa.

He has taught me and given me the healing ointment of spiritual wisdom, and with these eyes, I behold the world.

ਖਸਮੁ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ ਲਗੇ ਡੁਬੇ ਸੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ॥ (470-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

k^hasam chhod doojai lagay dubay say vanjaari-aa.

Those dealers who abandon their Lord and Master and attach themselves to another, are drowned.

ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥ (470-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

satguroo hai bohithaa virlai kinai veechaari-aa.

The True Guru is the boat, but few are those who realize this.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਆ ॥੧੩॥ (470-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

kar kirpaa paar ut^aari-aa. ||13||

Granting His Grace, He carries them across. ||13||

ਜਿਨੀ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਸੇ ਕਾਹੇ ਜਗਿ ਆਏ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (450-8, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

jinee aisaa har naam na chayti-o say kaahay jag aa-ay raam raajay.

Those who have not kept the Lord's Name in their consciousness - why did they bother to come into the world, O Lord King?

ਇਹੁ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਬਿਰਥਾ ਸਭੁ ਜਾਏ ॥ (450-9, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ih maanas janam dulambh hai naam binaa birthaa sabh jaa-ay.

It is so difficult to obtain this human incarnation, and without the Naam, it is all futile and useless.

ਹੁਣਿ ਵਤੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਬੀਜਿਓ ਅਗੈ ਭੁਖਾ ਕਿਆ ਖਾਏ ॥ (450-9, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

hunṯ vatai har naam na beeji-o agai bhukhaa ki-aa khaa-ay.

Now, in this most fortunate season, he does not plant the seed of the Lord's Name; what will the hungry soul eat, in the world hereafter?

ਮਨਮੁਖਾ ਨੋ ਫਿਰਿ ਜਨਮੁ ਹੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਾਏ ॥੨॥ (450-10, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

manmukhaa no fir janam hai naanak har bhaa-ay. ||2||

The self-willed manmukhs are born again and again. O Nanak, such is the Lord's Will. ||2||

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (470-12)

salok mehlaa 1.

Shalok, First Mehl:

ਸਿੰਮਲ ਰੁਖੁ ਸਰਾਇਰਾ ਅਤਿ ਦੀਰਘ ਅਤਿ ਮੁਚੁ ॥ (470-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

simmal rukh saraa-iraa at deeragh at much.

The simmal tree is straight as an arrow; it is very tall, and very thick.

ਓਇ ਜਿ ਆਵਹਿ ਆਸ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਨਿਰਾਸੇ ਕਿਤੁ ॥ (470-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

o-ay je aavahi aas kar jaahi niraasay kit.

But those birds which visit it hopefully, depart disappointed.

ਫਲ ਫਿਕੇ ਫੁਲ ਬਕਬਕੇ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਹਿ ਪਤ ॥ (470-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

fal fikay ful bakbakay kamm na aavahi pat.

Its fruits are tasteless, its flowers are nauseating, and its leaves are useless.

ਮਿਠਤੁ ਨੀਵੀ ਨਾਨਕਾ ਗੁਣ ਚੰਗਿਆਈਆ ਤਤੁ ॥ (470-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

mithat neevai naankaa gun chang-aa-ee-aa tat.

Sweetness and humility, O Nanak, are the essence of virtue and goodness.

ਸਭੁ ਕੋ ਨਿਵੈ ਆਪ ਕਉ ਪਰ ਕਉ ਨਿਵੈ ਨ ਕੋਇ ॥ (470-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

sabh ko nivai aap ka-o par ka-o nivai na ko-ay.

Everyone bows down to himself; no one bows down to another.

ਧਰਿ ਤਾਰਾਜੂ ਤੋਲੀਐ ਨਿਵੈ ਸੁ ਗਉਰਾ ਹੋਇ ॥ (470-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

Dhar taraajoo tolee-ai nivai so ga-uraa ho-ay.

When something is placed on the balancing scale and weighed, the side which descends is heavier.

ਅਪਰਾਧੀ ਦੁਣਾ ਨਿਵੈ ਜੋ ਹੰਤਾ ਮਿਰਗਾਹਿ ॥ (470-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

apraaDhee doonaa nivai jo hantaa miragaahi.

The sinner, like the deer hunter, bows down twice as much.

ਸੀਸਿ ਨਿਵਾਇਐ ਕਿਆ ਥੀਐ ਜਾ ਰਿਦੈ ਕੁਸੁਧੇ ਜਾਹਿ ॥੧॥ (470-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

sees nivaa-i-ai ki-aa thee-ai jaa ridai kusuDhay jaahi. ||1||

But what can be achieved by bowing the head, when the heart is impure? ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (470-16)

mehlaa 1.

First Mehl:

ਪੜਿ ਪੁਸਤਕ ਸੰਧਿਆ ਬਾਦੰ ॥ (470-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

parh pustak sanDhi-aa baada^N.

You read your books and say your prayers, and then engage in debate;

ਸਿਲ ਪੂਜਸਿ ਬਗੁਲ ਸਮਾਧੰ ॥ (470-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

sil poojas bagul samaaDha^N.

you worship stones and sit like a stork, pretending to be in Samaadhi.

ਮੁਖਿ ਝੂਠ ਬਿਭੂਖਣ ਸਾਰੰ ॥ (470-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

mukh jhooth bibhookhan saara^N.

With your mouth you utter falsehood, and you adorn yourself with precious decorations;

ਤ੍ਰੈਪਾਲ ਤਿਹਾਲ ਬਿਚਾਰੰ ॥ (470-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

turaipaal tihaal bichaara^N.

you recite the three lines of the Gayatri three times a day.

ਗਲਿ ਮਾਲਾ ਤਿਲਕੁ ਲਿਲਾਟੰ ॥ (470-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

gal maalaa tilak lilaata^N.

Around your neck is a rosary, and on your forehead is a sacred mark;

ਦੁਇ ਧੋਤੀ ਬਸਤ੍ਰ ਕਪਾਟੰ ॥ (470-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

du-ay Dhottee bastar kapaata^N.

upon your head is a turban, and you wear two loin cloths.

ਜੇ ਜਾਣਸਿ ਬ੍ਰਹਮੰ ਕਰਮੰ ॥ (470-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

jay jaanas barahma^N karma^N.

If you knew the nature of God,

ਸਭਿ ਫੋਕਟ ਨਿਸਚਉ ਕਰਮੰ ॥ (470-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

sabh fokat nisha-o karma^N.

you would know that all of these beliefs and rituals are in vain.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਉ ਧਿਆਵੈ ॥ (470-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

kaho naanak nihcha-o Dhi-aavai.

Says Nanak, meditate with deep faith;

ਵਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਵਾਟ ਨ ਪਾਵੈ ॥੨॥ (470-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

vin satgur vaat na paavai. ||2||

without the True Guru, no one finds the Way. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (470-18)

pa-orhee.

Pauree:

ਕਪੜੁ ਰੂਪੁ ਸੁਹਾਵਣਾ ਛਡਿ ਦੁਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜਾਵਣਾ ॥ (470-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

kaparh roop suhaavanāa chhad dune-aa andar jaavnaa.

Abandoning the world of beauty, and beautiful clothes, one must depart.

ਮੰਦਾ ਚੰਗਾ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਕੀਤਾ ਪਾਵਣਾ ॥ (470-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

mandaa changa aapnaa aapay hee keetaa paavnaa.

He obtains the rewards of his good and bad deeds.

ਹੁਕਮ ਕੀਏ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਰਾਹਿ ਭੀੜੈ ਅਗੈ ਜਾਵਣਾ ॥ (470-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

hukam kee-ay man bhaavday raahi bheerhai agai jaavnaa.

He may issue whatever commands he wishes, but he shall have to take to the narrow path hereafter.

ਨੰਗਾ ਦੋਜਕਿ ਚਾਲਿਆ ਤਾ ਦਿਸੈ ਖਰਾ ਡਰਾਵਣਾ ॥ (471-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

hangaa dojak chaali-aa taa disai kharaa daraavanāa.

He goes to hell naked, and he looks hideous then.

ਕਰਿ ਅਉਗਣ ਪਛੋਤਾਵਣਾ ॥੧੪॥ (471-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

kar a-ugan pachhotavanāa. ||14||

He regrets the sins he committed. ||14||

ਤੂੰ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੋ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਏ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (450-10, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

too^N har tayraa sabh ko sabh tuDh upaa-ay raam raajay.

You, O Lord, belong to all, and all belong to You. You created all, O Lord King.

ਕਿਛੁ ਹਾਥਿ ਕਿਸੈ ਦੈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਸਭਿ ਚਲਹਿ ਚਲਾਏ ॥ (450-11, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

kichh haath kisai dai kichh naahee sabh chaleh chalaa-ay.

Nothing is in anyone's hands; all walk as You cause them to walk.

ਜਿਨ੍ਹ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੇ ਤੁਧੁ ਮਿਲਹਿ ਜੋ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥ (450-11, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

jin^H too^N mayleh pi-aaray say tuDh mileh jo har man bhaa-ay.

They alone are united with You, O Beloved, whom You cause to be so united; they alone are pleasing to Your Mind.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਏ ॥੩॥ (450-12, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

jan naanak satgur bhayti-aa har naam taraa-ay. ||3||

Servant Nanak has met the True Guru, and through the Lord's Name, he has been carried across. ||3||

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (471-2)

salok mehlaa 1.

Shalok, First Mehl:

ਦਇਆ ਕਪਾਹ ਸੰਤੋਖੁ ਸੂਤੁ ਜਤੁ ਗੰਢੀ ਸਤੁ ਵਟੁ ॥ (471-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

da-i-aa kapaah santokh soot jat gandhee sat vat.

Make compassion the cotton, contentment the thread, modesty the knot and truth the twist.

ਏਹੁ ਜਨੇਊ ਜੀਅ ਕਾ ਹਈ ਤ ਪਾਡੇ ਘਤੁ ॥ (471-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ayhu janay-oo jee-a kaa ha-ee ta paaday ghat.

This is the sacred thread of the soul; if you have it, then go ahead and put it on me.

ਨਾ ਏਹੁ ਤੁਟੈ ਨਾ ਮਲੁ ਲਗੈ ਨਾ ਏਹੁ ਜਲੈ ਨ ਜਾਇ ॥ (471-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

naa ayhu tutai naa mal lagai naa ayhu jalai na jaa-ay.

It does not break, it cannot be soiled by filth, it cannot be burnt, or lost.

ਧੰਨੁ ਸੁ ਮਾਣਸ ਨਾਨਕਾ ਜੋ ਗਲਿ ਚਲੇ ਪਾਇ ॥ (471-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

Dhan so maanas naankaa jo gal chalay paa-ay.

Blessed are those mortal beings, O Nanak, who wear such a thread around their necks.

ਚਉਕੜਿ ਮੁਲਿ ਅਣਾਇਆ ਬਹਿ ਚਉਕੈ ਪਾਇਆ ॥ (471-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

cha-ukarh mul aṇaa-i-aa bahi cha-ukai paa-i-aa.

You buy the thread for a few shells, and seated in your enclosure, you put it on.

ਸਿਖਾ ਕੰਨਿ ਚੜਾਈਆ ਗੁਰੁ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਥਿਆ ॥ (471-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

sikhaa kann charhaa-ee-aa gur baraahmanh thi-aa.

Whispering instructions into others' ears, the Brahmin becomes a guru.

ਓਹੁ ਮੁਆ ਓਹੁ ਝੜਿ ਪਇਆ ਵੇਤਗਾ ਗਇਆ ॥੧॥ (471-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

oh mu-aa oh jharh pa-i-aa vaytgaa ga-i-aa. ||1||

But he dies, and the sacred thread falls away, and the soul departs without it. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (471-5)

mehlaa 1.

First Mehl:

ਲਖ ਚੋਰੀਆ ਲਖ ਜਾਰੀਆ ਲਖ ਕੂੜੀਆ ਲਖ ਗਾਲਿ ॥ (471-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

lakh choree-aa lakh jaaree-aa lakh koorhee-aa lakh gaal.

He commits thousands of robberies, thousands of acts of adultery, thousands of falsehoods and thousands of abuses.

ਲਖ ਠਗੀਆ ਪਹਿਨਾਮੀਆ ਰਾਤਿ ਦਿਨਸੁ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ॥ (471-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

lakh thagee-aa pahinaamee-aa raath dinas jee-a naal.

He practices thousands of deceptions and secret deeds, night and day, against his fellow beings.

ਤਗੁ ਕਪਾਹਹੁ ਕਤੀਐ ਬਾਮੁਣੁ ਵਟੇ ਆਇ ॥ (471-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

tag kapaahahu katee-ai baam^Hanh vatay aa-ay.

The thread is spun from cotton, and the Brahmin comes and twists it.

ਕੁਹਿ ਬਕਰਾ ਰਿੰਨਿ ਖਾਇਆ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਪਾਇ ॥ (471-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

kuhi bakraa rinni^H khaa-i-aa sabh ko aakhai paa-ay.

The goat is killed, cooked and eaten, and everyone then says, "Put on the sacred thread."

ਹੋਇ ਪੁਰਾਣਾ ਸੁਟੀਐ ਭੀ ਫਿਰਿ ਪਾਈਐ ਹੋਰੁ ॥ (471-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ho-ay puraṇaa sutee-ai bhee fir paa-ee-ai hor.

When it wears out, it is thrown away, and another one is put on.

ਨਾਨਕ ਤਗੁ ਨ ਤੁਟਈ ਜੇ ਤਗਿ ਹੋਵੈ ਜੋਰੁ ॥੨॥ (471-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

naanak tag na tut-ee jay tag hovai jor. ||2||

O Nanak, the thread would not break, if it had any real strength. ||2||

ਮਃ ੧ ॥ (471-8)

mehlaa 1.

First Mehl:

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਪਤਿ ਉਪਜੈ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸੂਤੁ ॥ (471-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

naa-ay mani-ai pat oopjai saalaahee sach soot.

Believing in the Name, honor is obtained. The Lord's Praise is the true sacred thread.

ਦਰਗਹ ਅੰਦਰਿ ਪਾਈਐ ਤਗੁ ਨ ਤੂਟਸਿ ਪੂਤੁ ॥੩॥ (471-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

dargeh andar paa-ee-ai tag na tootas poot.

Such a sacred thread is worn in the Court of the Lord; it shall never break. ||3||

ਮਃ ੧ ॥ (471-9)

mehlaa 1.

First Mehl:

ਤਗੁ ਨ ਇੰਦ੍ਰੀ ਤਗੁ ਨ ਨਾਰੀ ॥ (471-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

tag na indree tag na naaree.

There is no sacred thread for the sexual organ, and no thread for woman.

ਭਲਕੇ ਥੁਕ ਪਵੈ ਨਿਤ ਦਾੜੀ ॥ (471-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

bhalkay thuk pavai nit daarhee.

The man's beard is spat upon daily.

ਤਗੁ ਨ ਪੈਰੀ ਤਗੁ ਨ ਹਥੀ ॥ (471-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

tag na pairee tag na hathee.

There is no sacred thread for the feet, and no thread for the hands;

ਤਗੁ ਨ ਜਿਹਵਾ ਤਗੁ ਨ ਅਖੀ ॥ (471-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

tag na jihvaa tag na akhee.

no thread for the tongue, and no thread for the eyes.

ਵੇਤਗਾ ਆਪੇ ਵਤੈ ॥ (471-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

vaytgaa aapay vatai.

The Brahmin himself goes to the world hereafter without a sacred thread.

ਵਟਿ ਧਾਗੇ ਅਵਰਾ ਘਤੈ ॥ (471-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

vat Dhaagay avraa ghatai.
Twisting the threads, he puts them on others.

ਲੈ ਭਾਤਿ ਕਰੇ ਵੀਆਹੁ ॥ (471-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

lai bhaarh karay vee-aahu.
He takes payment for performing marriages;

ਕਢਿ ਕਾਗਲੁ ਦਸੇ ਰਾਹੁ ॥ (471-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

kadh kaagal dasay raahu.
reading their horoscopes, he shows them the way.

ਸੁਣਿ ਵੇਖਹੁ ਲੋਕਾ ਏਹੁ ਵਿਡਾਣੁ ॥ (471-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

sun vaykhhu lokaa ayhu vidaan.
Hear, and see, O people, this wondrous thing.

ਮਨਿ ਅੰਧਾ ਨਾਉ ਸੁਜਾਣੁ ॥੪॥ (471-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

man anDhaa naa-o sujaan. ||4||
He is mentally blind, and yet his name is wisdom. ||4||

ਪਉੜੀ ॥ (471-12)

pa-orhee.
Pauree:

ਸਾਹਿਬੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਰਾਇਸੀ ॥ (471-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

saahib ho-ay da-i-aal kirpaa karay taa saa-ee kaar karaa-isee.
One, upon whom the Merciful Lord bestows His Grace, performs His service.

ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਸੀ ॥ (471-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

so sayvak sayvaa karay jis no hukam manaa-isee.
That servant, whom the Lord causes to obey the Order of His Will, serves Him.

ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਣੁ ਤਾ ਖਸਮੈ ਕਾ ਮਹਲੁ ਪਾਇਸੀ ॥ (471-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

hukam mani-ai hovai parvaan taa khasmai kaa mahal paa-isee.
Obeying the Order of His Will, he becomes acceptable, and then, he obtains the Mansion of the Lord's Presence.

ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਮਨਹੁ ਚਿੰਦਿਆ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ॥ (471-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

khasmai bhaavai so karay manhu chind-aa so fal paa-isee.
One who acts to please His Lord and Master, obtains the fruits of his mind's desires.

ਤਾ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਇਸੀ ॥੧੫॥ (471-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

taa dargeh paiDhaa jaa-isee. ||15||

Then, he goes to the Court of the Lord, wearing robes of honor. ||15||

ਕੋਈ ਗਾਵੈ ਰਾਗੀ ਨਾਦੀ ਬੇਦੀ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ਨਹੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭੀਜੈ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (450-12, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ko-ee gaavai raagee naadee baydee baho bhaat kar nahee har har bheejai raam raajay.

Some sing of the Lord, through musical Ragas and the sound current of the Naad, through the Vedas, and in so many ways. But the Lord, Har, Har, is not pleased by these, O Lord King.

ਜਿਨਾ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਵਿਕਾਰੁ ਹੈ ਤਿਨਾ ਰੋਇ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥ (450-13, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

jinaa antar kapat vikaar hai tinaa ro-ay ki-aa keejai.

Those who are filled with fraud and corruption within - what good does it do for them to cry out?

ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਸਿਰਿ ਰੋਗੁ ਹਥੁ ਦੀਜੈ ॥ (450-14, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

har kartaa sabh kichh jaandaa sir rog hath deejai.

The Creator Lord knows everything, although they may try to hide their sins and the causes of their diseases.

ਜਿਨਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਹੈ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਲੀਜੈ ॥੪॥੧੧॥੧੮॥ (450-14, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

jinaa naanak gurmukh hiradaa suDh hai har bhagat har leejai. ||4||11||18||

O Nanak, those Gurmukhs whose hearts are pure, obtain the Lord, Har, Har, by devotional worship. ||4||11||18||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (471-14)

salok mehlaa 1.

Shalok, First Mehl:

ਗਉ ਬਿਰਾਹਮਣ ਕਉ ਕਰੁ ਲਾਵਹੁ ਗੋਬਰਿ ਤਰਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (471-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ga-oo biraahman ka-o kar laavhu gobar taran na jaa-ee.

They tax the cows and the Brahmins, but the cow-dung they apply to their kitchen will not save them.

ਧੋਤੀ ਟਿਕਾ ਤੈ ਜਪਮਾਲੀ ਧਾਨੁ ਮਲੇਛਾਂ ਖਾਈ ॥ (471-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

Dhoṭee tikaa ṭai japmaalee Dhaan malaychhaa^N khaa-ee.

They wear their loin cloths, apply ritual frontal marks to their foreheads, and carry their rosaries, but they eat food with the Muslims.

ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬਾ ਸੰਜਮੁ ਤੁਰਕਾ ਭਾਈ ॥ (471-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

anṭar poojaa parheh kaṭaybaa sanjam ṭurkaa bhaa-ee.

O Siblings of Destiny, you perform devotional worship indoors, but read the Islamic sacred texts, and adopt the Muslim way of life.

ਛੋਡੀਲੇ ਪਾਖੰਡਾ ॥ (471-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

chhodeelay paakhandaa.

Renounce your hypocrisy!

ਨਾਮਿ ਲਇਐ ਜਾਹਿ ਤਰੰਦਾ ॥੧॥ (471-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

naam la-i-ai jaahi ṭarandaa. ||1||

Taking the Naam, the Name of the Lord, you shall swim across. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (471-17)

mehlaa 1.

First Mehl:

ਮਾਣਸ ਖਾਣੇ ਕਰਹਿ ਨਿਵਾਜ ॥ (471-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

maanās khaanay karahi nivaaj.

The man-eaters say their prayers.

ਛੁਰੀ ਵਗਾਇਨਿ ਤਿਨ ਗਲਿ ਤਾਗ ॥ (471-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

chhuree vagaa-in ṭin gal ṭaag.

Those who wield the knife wear the sacred thread around their necks.

ਤਿਨ ਘਰਿ ਬ੍ਰਹਮਣ ਪੂਰਹਿ ਨਾਦ ॥ (471-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ṭin ghar barahman pooreh naad.

In their homes, the Brahmins sound the conch.

ਉਨ੍ਹਾ ਭਿ ਆਵਹਿ ਓਈ ਸਾਦ ॥ (471-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

un^Haa bhe aavahi o-ee saad.

They too have the same taste.

ਕੂੜੀ ਰਾਸਿ ਕੂੜਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥ (471-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
koorhee raas koorhaa vaapaar.
False is their capital, and false is their trade.

ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਕਰਹਿ ਆਹਾਰੁ ॥ (471-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
koorh bol karahi aahaar.
Speaking falsehood, they take their food.

ਸਰਮ ਧਰਮ ਕਾ ਡੇਰਾ ਦੂਰਿ ॥ (471-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
saram Dharam kaa dayraa door.
The home of modesty and Dharma is far from them.

ਨਾਨਕ ਕੂੜੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ (471-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
naanak koorh rahi-aa bharpoor.
O Nanak, they are totally permeated with falsehood.

ਮਥੈ ਟਿਕਾ ਤੇੜਿ ਧੋਤੀ ਕਖਾਈ ॥ (471-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
mathai tikaa tayrh Dhotee kakhaa-ee.
The sacred marks are on their foreheads, and the saffron loin-cloths are around their waists;

ਹਥਿ ਛੁਰੀ ਜਗਤ ਕਾਸਾਈ ॥ (471-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
hath chhuree jagatt kaasaa-ee.
in their hands they hold the knives - they are the butchers of the world!

ਨੀਲ ਵਸਤ੍ਰ ਪਹਿਰਿ ਹੋਵਹਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (472-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
neel vastr pahir hoveh parvaan.
Wearing blue robes, they seek the approval of the Muslim rulers.

ਮਲੇਛ ਧਾਨੁ ਲੇ ਪੂਜਹਿ ਪੁਰਾਣੁ ॥ (472-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
malaychh Dhaan lay poojeh puraan.
Accepting bread from the Muslim rulers, they still worship the Puraanas.

ਅਭਾਖਿਆ ਕਾ ਕੁਠਾ ਬਕਰਾ ਖਾਣਾ ॥ (472-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
abhaakhi-aa kaa kuthaa bakraa khaanaa.
They eat the meat of the goats, killed after the Muslim prayers are read over them,

ਚਉਕੇ ਉਪਰਿ ਕਿਸੈ ਨ ਜਾਣਾ ॥ (472-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
cha-ukay upar kisai na jaanaa.
but they do not allow anyone else to enter their kitchen areas.

ਦੇ ਕੈ ਚਉਕਾ ਕਢੀ ਕਾਰ ॥ (472-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ḍay kai cha-ukaa kadḥee kaar.

They draw lines around them, plastering the ground with cow-dung.

ਉਪਰਿ ਆਇ ਬੈਠੇ ਕੂੜਿਆਰ ॥ (472-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

upar aa-ay baithay koorhi-aar.

The false come and sit within them.

ਮਤੁ ਭਿਟੈ ਵੇ ਮਤੁ ਭਿਟੈ ॥ ਇਹੁ ਅੰਨੁ ਅਸਾਡਾ ਫਿਟੈ ॥ (472-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

matḥ bhitai vay matḥ bhitai. ih ann asaadaa fitai.

They cry out, "Do not touch our food, or it will be polluted!"

ਤਨਿ ਫਿਟੈ ਫੇੜ ਕਰੇਨਿ ॥ (472-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ṭan fitai fayṛḥ karayn.

But with their polluted bodies, they commit evil deeds.

ਮਨਿ ਜੂਠੈ ਚੁਲੀ ਭਰੇਨਿ ॥ (472-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

man jooṭhai chulee bharayn.

With filthy minds, they try to cleanse their mouths.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ॥ (472-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

kaho naanak sach Ḍhi-aa-ee-ai.

Says Nanak, meditate on the True Lord.

ਸੁਚਿ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ॥੨॥ (472-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

such hovai ṭaa sach paa-ee-ai. ||2||

If you are pure, you will obtain the True Lord. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (472-4)

pa-orḥee.

Pauree:

ਚਿਤੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਵੇਖਿ ਨਦਰੀ ਹੇਠਿ ਚਲਾਇਦਾ ॥ (472-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

chitai andar sabḥ ko vayḥ nadree hayṭḥ chalaaiḍaa.

All are within Your mind; You see and move them under Your Glance of Grace, O Lord.

ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈਆ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਮ ਕਰਾਇਦਾ ॥ (472-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

aapay ḍay vaḍi-aa-ee-aa aapay hee karam karaaiḍaa.

You Yourself grant them glory, and You Yourself cause them to act.

ਵਡਹੁ ਵਡਾ ਵਡ ਮੇਦਨੀ ਸਿਰੇ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇਦਾ ॥ (472-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

vadahū vadaa vad maydnee siray sir DhanDhai laa-idaa.

The Lord is the greatest of the great; great is His world. He enjoins all to their tasks.

ਨਦਰਿ ਉਪਠੀ ਜੇ ਕਰੇ ਸੁਲਤਾਨਾ ਘਾਹੁ ਕਰਾਇਦਾ ॥ (472-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

nadar upthee jay karay sultaanaa ghaahu karaa-idaa.

If he should cast an angry glance, He can transform kings into blades of grass.

ਦਰਿ ਮੰਗਨਿ ਭਿਖ ਨ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥ (472-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

dar mangan bhikh na paa-idaa. ||16||

Even though they may beg from door to door, no one will give them charity. ||16||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (450-15)

aasaa mehlaa 4.

Aasaa, Fourth Mehl:

ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਤੇ ਜਨ ਸੁਖੜ ਸਿਆਣੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (450-15, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

jin antar har har preeṭ hai tay jan sugharh si-aanay raam raajay.

Those whose hearts are filled with the love of the Lord, Har, Har, are the wisest and most clever people, O Lord King.

ਜੇ ਬਾਹਰਹੁ ਭੁਲਿ ਚੁਕਿ ਬੋਲਦੇ ਭੀ ਖਰੇ ਹਰਿ ਭਾਣੇ ॥ (450-16, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

jay baahrahu bhul chuk bolday bhee kharay har bhaanay.

Even if they misspeak outwardly, they are still very pleasing to the Lord.

ਹਰਿ ਸੰਤਾ ਨੋ ਹੋਰੁ ਥਾਉ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੇ ॥ (450-16, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

har santaa no hor thaa-o naahee har maan nimaanay.

The Lord's Saints have no other place. The Lord is the honor of the dishonored.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦੀਬਾਣੁ ਹੈ ਹਰਿ ਤਾਣੁ ਸਤਾਣੇ ॥੧॥ (450-17, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

jan naanak naam deebaan hai har taan sataanay. ||1||

The Naam, the Name of the Lord, is the Royal Court for servant Nanak; the Lord's power is his only power. ||1||

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (472-7)

salok mehlaa 1.

Shalok, First Mehl:

ਜੇ ਮੋਹਾਕਾ ਘਰੁ ਮੁਹੈ ਘਰੁ ਮੁਹਿ ਪਿਤਰੀ ਦੇਇ ॥ (472-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

jay mohaakaa ghar muhai ghar muhi pitree day-ay.

The thief robs a house, and offers the stolen goods to his ancestors.

ਅਗੈ ਵਸਤੁ ਸਿਵਾਣੀਐ ਪਿਤਰੀ ਚੋਰ ਕਰੇਇ ॥ (472-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

agai vasat sinjaanee-ai pitree chor karay-i.

In the world hereafter, this is recognized, and his ancestors are considered thieves as well.

ਵਢੀਅਹਿ ਹਥ ਦਲਾਲ ਕੇ ਮੁਸਫੀ ਏਹ ਕਰੇਇ ॥ (472-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

vadhee-ah hath dalaal kay musfee ayh karay-i.

The hands of the go-between are cut off; this is the Lord's justice.

ਨਾਨਕ ਅਗੈ ਸੋ ਮਿਲੈ ਜਿ ਖਟੇ ਘਾਲੇ ਦੇਇ ॥੧॥ (472-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

naanak agai so milai je khatay ghaalay day-ay. ||1||

O Nanak, in the world hereafter, that alone is received, which one gives to the needy from his own earnings and labor. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (472-8)

mehlaa 1.

First Mehl:

ਜਿਉ ਜੋਰੂ ਸਿਰਨਾਵਣੀ ਆਵੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ (472-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ji-o joroo sirnaavane aavai vaaro vaar.

As a woman has her periods, month after month,

ਜੂਠੇ ਜੂਠਾ ਮੁਖਿ ਵਸੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ (472-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

joothay joothaa mukh vasai nit nit ho-ay khu-aar.

so does falsehood dwell in the mouth of the false; they suffer forever, again and again.

ਸੂਚੇ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਬਹਨਿ ਜਿ ਪਿੰਡਾ ਧੋਇ ॥ (472-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

soochay ayhi na aakhee-ahi bahan je pindaa Dho-ay.

They are not called pure, who sit down after merely washing their bodies.

ਸੂਚੇ ਸੇਈ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥੨॥ (472-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

soochay say-ee naankaa jin man vasi-aa so-ay. ||2||

Only they are pure, O Nanak, within whose minds the Lord abides. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (472-10)

pa-orhee.

Pauree:

ਤੁਰੇ ਪਲਾਣੇ ਪਉਣ ਵੇਗ ਹਰ ਰੰਗੀ ਹਰਮ ਸਵਾਰਿਆ ॥ (472-10, ਆਸਾ, ਮ: 1)

turay palaanay pa-un vayg har rangee haram savaari-aa.

With saddled horses, as fast as the wind, and harems decorated in every way;

ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ਲਾਇ ਬੈਠੇ ਕਰਿ ਪਾਸਾਰਿਆ ॥ (472-11, ਆਸਾ, ਮ: 1)

kothay mandap maarhee-aa laa-ay baithay kar paasaari-aa.

in houses and pavilions and lofty mansions, they dwell, making ostentatious shows.

ਚੀਜ ਕਰਨਿ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਹਰਿ ਬੁਝਨਿ ਨਾਹੀ ਹਾਰਿਆ ॥ (472-12, ਆਸਾ, ਮ: 1)

cheej karan man bhaavday har bujhan naahee haari-aa.

They act out their minds' desires, but they do not understand the Lord, and so they are ruined.

ਕਰਿ ਫੁਰਮਾਇਸਿ ਖਾਇਆ ਵੇਖਿ ਮਹਲਤਿ ਮਰਣੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ (472-12, ਆਸਾ, ਮ: 1)

kar furmaa-is khaa-i-aa vaykh mahlat maran visaari-aa.

Asserting their authority, they eat, and beholding their mansions, they forget about death.

ਜਰੁ ਆਈ ਜੋਬਨਿ ਹਾਰਿਆ ॥੧੭॥ (472-13, ਆਸਾ, ਮ: 1)

jar aa-ee joban haari-aa. ||17||

But old age comes, and youth is lost. ||17||

ਜਿਥੈ ਜਾਇ ਬਹੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੋ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (450-17, ਆਸਾ, ਮ: 4)

jithai jaa-ay bahai mayraa satguroo so than suhaavaa raam raajay.

Wherever my True Guru goes and sits, that place is beautiful, O Lord King.

ਗੁਰਸਿਖੀ ਸੋ ਥਾਨੁ ਭਾਲਿਆ ਲੈ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਵਾ ॥ (450-18, ਆਸਾ, ਮ: 4)

gusikhee^N so than bhaali-aa lai Dhoor mukh laavaa.

The Guru's Sikhs seek out that place; they take the dust and apply it to their faces.

ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੀ ਘਾਲ ਥਾਇ ਪਈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਾ ॥ (450-18, ਆਸਾ, ਮ: 4)

gursikhaa kee ghaal thaa-ay pa-ee jin har naam Dhi-aavaa.

The works of the Guru's Sikhs, who meditate on the Lord's Name, are approved.

ਜਿਨ੍ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਜਿਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਪੂਜ ਕਰਾਵਾ ॥੨॥ (450-19, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

jin^H naanak satgur pooji-aa tin har pooj karaavaa. ||2||

Those who worship the True Guru, O Nanak - the Lord causes them to be worshipped in turn. ||2||

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (472-13)

salok mehlaa 1.

Shalok, First Mehl:

ਜੇ ਕਰਿ ਸੂਤਕੁ ਮੰਨੀਐ ਸਭ ਤੈ ਸੂਤਕੁ ਹੋਇ ॥ (472-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

jay kar sootak mannee-ai sabh tai sootak ho-ay.

If one accepts the concept of impurity, then there is impurity everywhere.

ਗੋਰੇ ਅਤੈ ਲਕੜੀ ਅੰਦਰਿ ਕੀੜਾ ਹੋਇ ॥ (472-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

gohay atai lakrhee andar keerhaa ho-ay.

In cow-dung and wood there are worms.

ਜੇਤੇ ਦਾਣੇ ਅੰਨ ਕੇ ਜੀਆ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (472-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

jaytay daanay ann kay jee-aa baajh na ko-ay.

As many as are the grains of corn, none is without life.

ਪਹਿਲਾ ਪਾਣੀ ਜੀਉ ਹੈ ਜਿਤੁ ਹਰਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (472-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

pahilaa paanee jee-o hai jit hari-aa sabh ko-ay.

First, there is life in the water, by which everything else is made green.

ਸੂਤਕੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਰਖੀਐ ਸੂਤਕੁ ਪਵੈ ਰਸੋਇ ॥ (472-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

sootak ki-o kar rakhee-ai sootak pavai raso-ay.

How can it be protected from impurity? It touches our own kitchen.

ਨਾਨਕ ਸੂਤਕੁ ਏਵ ਨ ਉਤਰੈ ਗਿਆਨੁ ਉਤਾਰੇ ਧੋਇ ॥੧॥ (472-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

naanak sootak ayv na utrai gi-aan utaaray Dho-ay. ||1||

O Nanak, impurity cannot be removed in this way; it is washed away only by spiritual wisdom. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (472-16)

mehlaa 1.

First Mehl:

ਮਨ ਕਾ ਸੂਤਕੁ ਲੋਭੁ ਹੈ ਜਿਹਵਾ ਸੂਤਕੁ ਕੂੜੁ ॥ (472-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

man kaa sootak lobh hai jihvaa sootak koorh.

The impurity of the mind is greed, and the impurity of the tongue is falsehood.

ਅਖੀ ਸੂਤਕੁ ਵੇਖਣਾ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਪਰ ਧਨ ਰੂਪੁ ॥ (472-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

akhee sootak vaykh-ṅaa par t̄ari-a par Dhan roop.

The impurity of the eyes is to gaze upon the beauty of another man's wife, and his wealth.

ਕੰਨੀ ਸੂਤਕੁ ਕੰਨਿ ਪੈ ਲਾਇਤਬਾਰੀ ਖਾਹਿ ॥ (472-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

kannee sootak kann pai laa-it̄baaree khaahi.

The impurity of the ears is to listen to the slander of others.

ਨਾਨਕ ਹੰਸਾ ਆਦਮੀ ਬਧੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿ ॥੨॥ (472-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

naanak hansaa aadmee baDhay jam pur jaahi. ||2||

O Nanak, the mortal's soul goes, bound and gagged to the city of Death. ||2||

ਮਃ ੧ ॥ (472-18)

mehlaa 1.

First Mehl:

ਸਭੇ ਸੂਤਕੁ ਭਰਮੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥ (472-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

sabho sootak bharam hai doojai lagai jaa-ay.

All impurity comes from doubt and attachment to duality.

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਭਾਣੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (472-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

jamaṅ marnaa hukam hai bhaanai aavai jaa-ay.

Birth and death are subject to the Command of the Lord's Will; through His Will we come and go.

ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਦਿਤੋਨੁ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ॥ (472-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

khaanaa peenaa pavitar hai diton rijak sambaahi.

Eating and drinking are pure, since the Lord gives nourishment to all.

ਨਾਨਕ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਿਆ ਤਿਨਾ ਸੂਤਕੁ ਨਾਹਿ ॥੩॥ (472-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

naanak jin^hee gurmukh bujhi-aa tin^haa sootak naahi. ||3||

O Nanak, the Gurmukhs, who understand the Lord, are not stained by impurity. ||3||

ਪਉੜੀ ॥ (473-1)

pa-orhee.

Pauree:

ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਡੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ॥ (473-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

satgur vadaa kar salaah-ai jis vich vadee-aa vadi-aa-ee-aa.

Praise the Great True Guru; within Him is the greatest greatness.

ਸਹਿ ਮੇਲੇ ਤਾ ਨਦਰੀ ਆਈਆ ॥ (473-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

seh maylay taa nadree aa-ee-aa.

When the Lord causes us to meet the Guru, then we come to see them.

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾ ਮਨਿ ਵਸਾਈਆ ॥ (473-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

jaa tis bhaanaa taa man vasaa-ee-aa.

When it pleases Him, they come to dwell in our minds.

ਕਰਿ ਹੁਕਮੁ ਮਸਤਕਿ ਹਥੁ ਧਰਿ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ਕਢੀਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ॥ (473-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

kar hukam mastak hath Dhar vichahu maar kadhee-aa buri-aa-ee-aa.

By His Command, when He places His hand on our foreheads, wickedness departs from within.

ਸਹਿ ਤੁਠੈ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈਆ ॥੧੮॥ (473-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

seh tuthai na-o niDh paa-ee-aa. ||18||

When the Lord is thoroughly pleased, the nine treasures are obtained. ||18||

ਗੁਰਸਿਖਾ ਮਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (450-19, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

gursikhaa man har pareet hai har naam har tayree raam raajay.

The Guru's Sikh keeps the Love of the Lord, and the Name of the Lord, in his mind. He loves You, O Lord, O Lord King.

ਕਰਿ ਸੇਵਹਿ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਭੁਖ ਜਾਇ ਲਹਿ ਮੇਰੀ ॥ (451-1, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

kar sayveh pooraa satguroo bhukh jaa-ay leh mayree.

He serves the Perfect True Guru, and his hunger and self-conceit are eliminated.

ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੀ ਭੁਖ ਸਭ ਗਈ ਤਿਨ ਪਿਛੈ ਹੋਰ ਖਾਇ ਘਨੇਰੀ ॥ (451-1, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

gursikhaa kee bhukh sabh ga-ee tin pichhai hor khaa-ay ghanayree.

The hunger of the Gursikh is totally eliminated; indeed, many others are satisfied through them.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪੁੰਨੁ ਬੀਜਿਆ ਫਿਰਿ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪੁੰਨ ਕੇਰੀ ॥੩॥ (451-2, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

jan naanak har punn beeji-aa fir tot na aavai har punn kayree. ||3||

Servant Nanak has planted the Seed of the Lord's Goodness; this Goodness of the Lord shall never be exhausted. ||3||

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (473-3)

salok mehlā 1.

Shalok, First Mehl:

ਪਹਿਲਾ ਸੁਚਾ ਆਪਿ ਹੋਇ ਸੁਚੈ ਬੈਠਾ ਆਇ ॥ (473-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

pahilā suchā aap ho-ay suchai baithāa aa-ay.

First, purifying himself, the Brahmin comes and sits in his purified enclosure.

ਸੁਚੇ ਅਗੈ ਰਖਿਓਨੁ ਕੋਇ ਨ ਭਿਟਿਓ ਜਾਇ ॥ (473-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

suchay agai rakhi-on ko-ay na bhiti-o jaa-ay.

The pure foods, which no one else has touched, are placed before him.

ਸੁਚਾ ਹੋਇ ਕੈ ਜੇਵਿਆ ਲਗਾ ਪੜਣਿ ਸਲੋਕੁ ॥ (473-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

suchā ho-ay kai jayvi-aa lagā parhan salok.

Being purified, he takes his food, and begins to read his sacred verses.

ਕੁਹਥੀ ਜਾਈ ਸਟਿਆ ਕਿਸੁ ਏਹੁ ਲਗਾ ਦੋਖੁ ॥ (473-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

kuhthee jaa-ee sati-aa kis ayhu lagā dokh.

But it is then thrown into a filthy place - whose fault is this?

ਅੰਨੁ ਦੇਵਤਾ ਪਾਣੀ ਦੇਵਤਾ ਬੈਸੰਤਰੁ ਦੇਵਤਾ ਲੂਣੁ ਪੰਜਵਾ ਪਾਇਆ ਘਿਰਤੁ ॥ (473-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ann dayvṭāa paanee dayvṭāa baisantar dayvṭāa loon panjvāa paa-i-aa ghirat.

The corn is sacred, the water is sacred; the fire and salt are sacred as well; when the fifth thing, the ghee, is added,

ਤਾ ਹੋਆ ਪਾਕੁ ਪਵਿਤੁ ॥ (473-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ṭā ho-aa paak pavit.

then the food becomes pure and sanctified.

ਪਾਪੀ ਸਿਉ ਤਨੁ ਗਡਿਆ ਥੁਕਾ ਪਈਆ ਤਿਤੁ ॥ (473-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

paapee si-o tan gadi-aa thukā pa-ee-aa tit.

Coming into contact with the sinful human body, the food becomes so impure that it is spat upon.

ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਉਚਰਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਰਸ ਖਾਹਿ ॥ (473-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

jit mukh naam na oochrahi bin naavai ras khaahi.

That mouth which does not chant the Naam, and without the Name eats tasty foods

ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਤਿਤੁ ਮੁਖਿ ਥੁਕਾ ਪਾਹਿ ॥੧॥ (473-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

naanak ayvai jaanee-ai tit mukh thukaa paahi. ||1||

- O Nanak, know this: such a mouth is to be spat upon. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (473-7)

mehlaa 1.

First Mehl:

ਭੰਡਿ ਜੰਮੀਐ ਭੰਡਿ ਨਿੰਮੀਐ ਭੰਡਿ ਮੰਗਣੁ ਵੀਆਹੁ ॥ (473-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

bhand jammee-ai bhand nimmee-ai bhand mangan vee-aahu.

From woman, man is born; within woman, man is conceived; to woman he is engaged and married.

ਭੰਡਹੁ ਹੋਵੈ ਦੋਸਤੀ ਭੰਡਹੁ ਚਲੈ ਰਾਹੁ ॥ (473-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

bhandahu hovai dostee bhandahu chalai raahu.

Woman becomes his friend; through woman, the future generations come.

ਭੰਡੁ ਮੁਆ ਭੰਡੁ ਭਾਲੀਐ ਭੰਡਿ ਹੋਵੈ ਬੰਧਾਨੁ ॥ (473-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

bhand mu-aa bhand bhaalee-ai bhand hovai banDhaan.

When his woman dies, he seeks another woman; to woman he is bound.

ਸੋ ਕਿਉ ਮੰਦਾ ਆਖੀਐ ਜਿਤੁ ਜੰਮਹਿ ਰਾਜਾਨ ॥ (473-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

so ki-o mandaa akhee-ai jit jameh raajaan.

So why call her bad? From her, kings are born.

ਭੰਡਹੁ ਹੀ ਭੰਡੁ ਉਪਜੈ ਭੰਡੈ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (473-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

bhandahu hee bhand oopjai bhandai baajh na ko-ay.

From woman, woman is born; without woman, there would be no one at all.

ਨਾਨਕ ਭੰਡੈ ਬਾਹਰਾ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ (473-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

naanak bhandai baahraa ayko sachaa so-ay.

O Nanak, only the True Lord is without a woman.

ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਭਾਗਾ ਰਤੀ ਚਾਰਿ ॥ (473-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

jit mukh sadaa salaah-ai bhaagaa ratee chaar.

That mouth which praises the Lord continually is blessed and beautiful.

ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਊਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੨॥ (473-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

naanak tay mukh oojlay tit sachai darbaar. ||2||

O Nanak, those faces shall be radiant in the Court of the True Lord. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (473-11)

pa-orhee.

Pauree:

ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਆਪਣਾ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਸੋ ਚੁਣਿ ਕਢੀਐ ॥ (473-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

sabh ko aakhai aapnaa jis naahee so chun kadhee-ai.

All call You their own, Lord; one who does not own You, is picked up and thrown away.

ਕੀਤਾ ਆਪੋ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਲੇਖਾ ਸੰਢੀਐ ॥ (473-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

keetaa apo aapnaa aapay hee laykhaa sandhee-ai.

Everyone receives the rewards of his own actions; his account is adjusted accordingly.

ਜਾ ਰਹਣਾ ਨਾਹੀ ਐਤੁ ਜਗਿ ਤਾ ਕਾਇਤੁ ਗਾਰਬਿ ਹੰਢੀਐ ॥ (473-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

jaa rahnaa naahee ait jag taa kaa-it gaarab handhee-ai.

Since one is not destined to remain in this world anyway, why should he ruin himself in pride?

ਮੰਦਾ ਕਿਸੈ ਨ ਆਖੀਐ ਪੜਿ ਅਖਰੁ ਏਹੋ ਬੁਝੀਐ ॥ (473-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

mandaa kisai na aakhee-ai parh akhar ayho bujhee-ai.

Do not call anyone bad; read these words, and understand.

ਮੂਰਖੈ ਨਾਲਿ ਨ ਲੁਝੀਐ ॥੧੯॥ (473-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

moorkhai naal na lujhee-ai. ||19||

Don't argue with fools. ||19||

ਗੁਰਸਿਖਾ ਮਨਿ ਵਾਧਾਈਆ ਜਿਨ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਡਿਠਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (451-3, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

gursikhaa man vaaDhaa-ee-aa jin mayraa satguroo dithaa raam raajay.

The minds of the Gursikhs rejoice, because they have seen my True Guru, O Lord King.

ਕੋਈ ਕਰਿ ਗਲ ਸੁਣਾਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਸੋ ਲਗੈ ਗੁਰਸਿਖਾ ਮਨਿ ਮਿਠਾ ॥ (451-3, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ko-ee kar gal sunaavai har naam kee so lagai gursikhaa man mithaa.

If someone recites to them the story of the Lord's Name, it seems so sweet to the mind of those Gursikhs.

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਗੁਰਸਿਖ ਪੈਨਾਈਅਹਿ ਜਿਨ੍ਹਾ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ॥ (451-4, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

har dargeh gursikh painaa-ee-ah jin^haa mayraa satgur tuthaa.

The Gursikhs are robed in honor in the Court of the Lord; my True Guru is very pleased with them.

ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੋਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ॥੪॥੧੨॥੧੯॥ (451-4, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

jan naanak har har ho-i-aa har har man vuthaa. ||4||12||19||

Servant Nanak has become the Lord, Har, Har; the Lord, Har, Har, abides within his mind. ||4||12||19||

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (473-13)

salok mehlaa 1.

Shalok, First Mehl:

ਨਾਨਕ ਫਿਕੈ ਬੋਲਿਐ ਤਨੁ ਮਨੁ ਫਿਕਾ ਹੋਇ ॥ (473-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

naanak fikai boli-ai tan man fikaa ho-ay.

O Nanak, speaking insipid words, the body and mind become insipid.

ਫਿਕੋ ਫਿਕਾ ਸਦੀਐ ਫਿਕੇ ਫਿਕੀ ਸੋਇ ॥ (473-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

fiko fikaa sadee-ai fikay fikee so-ay.

He is called the most insipid of the insipid; the most insipid of the insipid is his reputation.

ਫਿਕਾ ਦਰਗਹ ਸਟੀਐ ਮੁਹਿ ਥੁਕਾ ਫਿਕੇ ਪਾਇ ॥ (473-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

fikaa dargeh satee-ai muhi thukaa fikay paa-ay.

The insipid person is discarded in the Court of the Lord, and the insipid one's face is spat upon.

ਫਿਕਾ ਮੂਰਖੁ ਆਖੀਐ ਪਾਣਾ ਲਹੈ ਸਜਾਇ ॥੧॥ (473-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

fikaa moorakh aakhee-ai paanaa lahai sajaa-ay. ||1||

The insipid one is called a fool; he is beaten with shoes in punishment. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (473-15)

mehlaa 1.

First Mehl:

ਅੰਦਰਹੁ ਝੂਠੇ ਪੈਜ ਬਾਹਰਿ ਦੁਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਫੈਲੁ ॥ (473-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

andrahu jhoothay paij baahar dunee-aa andarar fail.

Those who are false within, and honorable on the outside, are very common in this world.

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਜੇ ਨਾਵਹਿ ਉਤਰੈ ਨਾਹੀ ਮੈਲੁ ॥ (473-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

athsath tirath jay naaveh utrai naahee mail.

Even though they may bathe at the sixty-eight sacred shrines of pilgrimage, still, their filth does not depart.

ਜਿਨ੍ ਪਟ ਅੰਦਰਿ ਬਾਹਰਿ ਗੁਦੜੁ ਤੇ ਭਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (473-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

jin^H pat andarar baahar gudarh tay bhalay sansaar.

Those who have silk on the inside and rags on the outside, are the good ones in this world.

ਤਿਨ੍ ਨੇਹੁ ਲਗਾ ਰਬ ਸੇਤੀ ਦੇਖਨੇ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (473-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

tin^H nayhu lagaa rab saytee daykhⁿay veechaar.

They embrace love for the Lord, and contemplate beholding Him.

ਰੰਗਿ ਹਸਹਿ ਰੰਗਿ ਰੋਵਹਿ ਚੁਪ ਭੀ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ॥ (473-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

rang haseh rang roveh chup bhee kar jaahi.

In the Lord's Love, they laugh, and in the Lord's Love, they weep, and also keep silent.

ਪਰਵਾਹ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਕੇਰੀ ਬਾਝੁ ਸਚੇ ਨਾਹ ॥ (473-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

parvaah naahee kisai kayree baajh sachay naah.

They do not care for anything else, except their True Husband Lord.

ਦਰਿ ਵਾਟ ਉਪਰਿ ਖਰਚੁ ਮੰਗਾ ਜਬੈ ਦੇਇ ਤ ਖਾਹਿ ॥ (473-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

dar vaat upar kharach mangaa jabai day-ay ta khaahi.

Sitting, waiting at the Lord's Door, they beg for food, and when He gives to them, they eat.

ਦੀਬਾਨੁ ਏਕੋ ਕਲਮ ਏਕਾ ਹਮਾ ਤੁਮਾ ਮੇਲੁ ॥ (473-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

deebaan ayko kalam aykaa hamaa tum^Haa mayl.

There is only One Court of the Lord, and He has only one pen; there, you and I shall meet.

ਦਰਿ ਲਏ ਲੇਖਾ ਪੀੜਿ ਛੁਟੈ ਨਾਨਕਾ ਜਿਉ ਤੇਲੁ ॥੨॥ (473-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

dar la-ay laykhaa peerh chhutai naankaa ji-o tayl. ||2||

In the Court of the Lord, the accounts are examined; O Nanak, the sinners are crushed, like oil seeds in the press. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (474-1)

pa-orhee.

Pauree:

ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਣਾ ਕੀਓ ਕਲ ਆਪੇ ਹੀ ਤੈ ਧਾਰੀਐ ॥ (474-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

aapay hee karna kee-o kal aapay hee tai Dhaaree-ai.

You Yourself created the creation; You Yourself infused Your power into it.

ਦੇਖਹਿ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਧਰਿ ਕਚੀ ਪਕੀ ਸਾਰੀਐ ॥ (474-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

daykheh keetaa aapnaa Dhar kachee pakee saaree-ai.

You behold Your creation, like the losing and winning dice of the earth.

ਜੋ ਆਇਆ ਸੋ ਚਲਸੀ ਸਭੁ ਕੋਈ ਆਈ ਵਾਰੀਐ ॥ (474-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

jo aa-i-aa so chalsee sabh ko-ee aa-ee vaaree-ai.

Whoever has come, shall depart; all shall have their turn.

ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਣ ਹਰਿ ਕਿਉ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥ (474-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

jis kay jee-a paraan heh ki-o sahib manhu visaaree-ai.

He who owns our soul, and our very breath of life - why should we forget that Lord and Master from our minds?

ਆਪਣ ਹਥੀ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਕਾਜੁ ਸਵਾਰੀਐ ॥੨੦॥ (474-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

aapan hathee aapnaa aapay hee kaaj savaaree-ai. ||20||

With our own hands, let us resolve our own affairs. ||20||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (451-5)

aasaa mehlaa 4.

Aasaa, Fourth Mehl:

ਜਿਨ੍ਹਾ ਭੇਟਿਆ ਮੇਰਾ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (451-5, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

jinh^haa bhayti-aa mayraa pooraa satguroo tin har naam darih-aavai raam raajay.

Those who meet my Perfect True Guru - He implants within them the Name of the Lord, the Lord King.

ਤਿਸ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਉਤਰੈ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ (451-6, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

tis kee tarisnaa bhukh sabh utrai jo har naam Dhi-aavai.

Those who meditate on the Lord's Name have all of their desire and hunger removed.

ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਏ ਤਿਨੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (451-6, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

jo har har naam Dhi-aa-iday tin^H jam nayrh na aavai.

Those who meditate on the Name of the Lord, Har, Har - the Messenger of Death cannot even approach them.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਨਿਤ ਜਪੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਵੈ ॥੧॥ (451-7, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

jan naanak ka-o har kirpaa kar nit japai har naam har naam taraavai. ||1||

O Lord, shower Your Mercy upon servant Nanak, that he may ever chant the Name of the Lord; through the Name of the Lord, he is saved. ||1||

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥ (474-3)

salok mehlaa 2.

Shalok, Second Mehl:

ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਆਸਕੀ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥ (474-3, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ayh kinayhee aaskee doojai lagai jaa-ay.

What sort of love is this, which clings to duality?

ਨਾਨਕ ਆਸਕੁ ਕਾਂਢੀਐ ਸਦ ਹੀ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ (474-4, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

naanak aasak kaa^Ndhee-ai sad hee rahai samaa-ay.

O Nanak, he alone is called a lover, who remains forever immersed in absorption.

ਚੰਗੈ ਚੰਗਾ ਕਰਿ ਮੰਨੇ ਮੰਦੈ ਮੰਦਾ ਹੋਇ ॥ (474-4, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

changai changa kar mannay mandai mandaa ho-ay.

But one who feels good only when good is done for him, and feels bad when things go badly

ਆਸਕੁ ਏਹੁ ਨ ਆਖੀਐ ਜਿ ਲੇਖੈ ਵਰਤੈ ਸੋਇ ॥੧॥ (474-5, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

aasak ayhu na aakhee-ai je laykhai vartai so-ay. ||1||

- do not call him a lover. He trades only for his own account. ||1||

ਮਹਲਾ ੨ ॥ (474-5)

mehlaa 2.

Second Mehl:

ਸਲਾਮੁ ਜਬਾਬੁ ਦੋਵੈ ਕਰੇ ਮੁੰਢਹੁ ਘੁਥਾ ਜਾਇ ॥ (474-5, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

salaam jabaab dovai karay mundhhu ghuthaa jaa-ay.

One who offers both respectful greetings and rude refusal to his master, has gone wrong from the very beginning.

ਨਾਨਕ ਦੋਵੈ ਕੂੜੀਆ ਥਾਇ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ ॥੨॥ (474-6, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

naanak dovai koorhee-aa thaa-ay na kaa-ee paa-ay. ||2||

O Nanak, both of his actions are false; he obtains no place in the Court of the Lord.
||2||

ਪਉੜੀ ॥ (474-6)

pa-orhee.

Pauree:

ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲੀਐ ॥ (474-6, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

jit̃ sayvi-ai sukh paa-ee-ai so saahib sadaa sam^haalee-ai.

Serving Him, peace is obtained; meditate and dwell upon that Lord and Master forever.

ਜਿਤੁ ਕੀਤਾ ਪਾਈਐ ਆਪਣਾ ਸਾ ਘਾਲ ਬੁਰੀ ਕਿਉ ਘਾਲੀਐ ॥ (474-7, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

jit̃ keetaa paa-ee-ai aapṇaa saa ghaal buree ki-o ghaalee-ai.

Why do you do such evil deeds, that you shall have to suffer so?

ਮੰਦਾ ਮੂਲਿ ਨ ਕੀਚਈ ਦੇ ਲੰਮੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ॥ (474-7, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

mandaa mool na keech-ee ḍay lammee naḍar nihaalee-ai.

Do not do any evil at all; look ahead to the future with foresight.

ਜਿਉ ਸਾਹਿਬ ਨਾਲਿ ਨ ਹਾਰੀਐ ਤੇਵੇਹਾ ਪਾਸਾ ਢਾਲੀਐ ॥ (474-8, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ji-o saahib naal na haaree-ai tavayhaa paasaa ḍhaalee-ai.

So throw the dice in such a way, that you shall not lose with your Lord and Master.

ਕਿਛੁ ਲਾਹੇ ਉਪਰਿ ਘਾਲੀਐ ॥੨੧॥ (474-8, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

kich laahay upar ḍhaalee-ai. ||21||

Do those deeds which shall bring you profit. ||21||

ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨਾ ਫਿਰਿ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਈ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (451-8, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

jinee gurmukh naam Dhi-aa-i-aa ṭinaa fir bighan na ho-ee raam raajay.

Those who, as Gurmukh, meditate on the Naam, meet no obstacles in their path, O Lord King.

ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਇਆ ਤਿਨ ਪੂਜੇ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ (451-8, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

jinee satgur purakh manaa-i-aa tin poojay sabh ko-ee.

Those who are pleasing to the almighty True Guru are worshipped by everyone.

ਜਿਨ੍ਹੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ੍ਹਾ ਸੁਖੁ ਸਦ ਹੋਈ ॥ (451-9, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

jin^hee satgur pi-aaraa sayvi-aa tin^haa sukh sad ho-ee.

Those who serve their Beloved True Guru obtain eternal peace.

ਜਿਨ੍ਹਾ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਤਿਨ੍ਹਾ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥੨॥ (451-9, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

jin^haa naanak satgur bhayti-aa tin^haa mili-aa har so-ee. ||2||

Those who meet the True Guru, O Nanak - the Lord Himself meets them. ||2||

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥ (474-9)

salok mehlaa 2.

Shalok, Second Mehl:

ਚਾਕਰੁ ਲਗੈ ਚਾਕਰੀ ਨਾਲੇ ਗਾਰਬੁ ਵਾਦੁ ॥ (474-9, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

chaakar lagai chaakree naalay gaarab vaad.

If a servant performs service, while being vain and argumentative,

ਗਲਾ ਕਰੇ ਘਣੇਰੀਆ ਖਸਮ ਨ ਪਾਏ ਸਾਦੁ ॥ (474-9, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

galaa karay ghanayree-aa khasam na paa-ay saad.

he may talk as much as he wants, but he shall not be pleasing to his Master.

ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਤਾ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ਮਾਨੁ ॥ (474-10, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

aap gavaa-ay sayvaa karay taa kichh paa-ay maan.

But if he eliminates his self-conceit and then performs service, he shall be honored.

ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਲਗਾ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਲਗਾ ਸੋ ਪਰਵਾਨੁ ॥੧॥ (474-10, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

naanak jis no lagaa tis milai lagaa so parvaan. ||1||

O Nanak, if he merges with the one with whom he is attached, his attachment becomes acceptable. ||1||

ਮਹਲਾ ੨ ॥ (474-11)

mehlaa 2.

Second Mehl:

ਜੋ ਜੀਇ ਹੋਇ ਸੁ ਉਗਵੈ ਮੁਹ ਕਾ ਕਹਿਆ ਵਾਉ ॥ (474-11, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

jo jee-ay ho-ay so ugvai muh kaa kahi-aa vaa-o.

Whatever is in the mind, comes forth; spoken words by themselves are just wind.

ਬੀਜੇ ਬਿਖੁ ਮੰਗੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੇਖਹੁ ਏਹੁ ਨਿਆਉ ॥੨॥ (474-11, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

beejay bikh mangai amrit vaykhu ayhu ni-aa-o. ||2||

He sows seeds of poison, and demands Ambrosial Nectar. Behold - what justice is this? ||2||

ਮਹਲਾ ੨ ॥ (474-12)

mehlaa 2.

Second Mehl:

ਨਾਲਿ ਇਆਣੇ ਦੋਸਤੀ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥ (474-12, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

naal i-aanay dostee kaday na aavai raas.

Friendship with a fool never works out right.

ਜੇਹਾ ਜਾਣੈ ਤੇਹੋ ਵਰਤੈ ਵੇਖਹੁ ਕੇ ਨਿਰਜਾਸਿ ॥ (474-12, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

jayhaa jaanai tayho vartai vaykhu ko nirjaas.

As he knows, he acts; behold, and see that it is so.

ਵਸਤੂ ਅੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਸਮਾਵੈ ਦੂਜੀ ਹੋਵੈ ਪਾਸਿ ॥ (474-13, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

vastoo andar vasat samaavai doojee hovai paas.

One thing can be absorbed into another thing, but duality keeps them apart.

ਸਾਹਿਬ ਸੇਤੀ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲੈ ਕਹੀ ਬਣੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (474-13, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

saahib saytee hukam na chalai kahee banai ardaas.

No one can issue commands to the Lord Master; offer instead humble prayers.

ਕੂੜਿ ਕਮਾਣੈ ਕੂੜੋ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕ ਸਿਫਤਿ ਵਿਗਾਸਿ ॥੩॥ (474-14, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

koorh kamaanai koorho hovai naanak sifati vigaas. ||3||

Practicing falsehood, only falsehood is obtained. O Nanak, through the Lord's Praise, one blossoms forth. ||3||

ਮਹਲਾ ੨ ॥ (474-14)

mehlaa 2.

Second Mehl:

ਨਾਲਿ ਇਆਣੇ ਦੋਸਤੀ ਵਡਾਰੂ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ॥ (474-14, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

naal i-aanay dostee vadaaroo si-o nayhu.

Friendship with a fool, and love with a pompous person,

ਪਾਣੀ ਅੰਦਰਿ ਲੀਕ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦਾ ਥਾਉ ਨ ਥੇਹੁ ॥੪॥ (474-15, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

paanee andar leek ji-o tis daa thaa-o na thayhu. ||4||

are like lines drawn in water, leaving no trace or mark. ||4||

ਮਹਲਾ ੨ ॥ (474-15)

mehlaa 2.

Second Mehl:

ਹੋਇ ਇਆਣਾ ਕਰੇ ਕੰਮੁ ਆਣਿ ਨ ਸਕੈ ਰਾਸਿ ॥ (474-15, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ho-ay i-aanaa karay kamm aan na sakai raas.

If a fool does a job, he cannot do it right.

ਜੇ ਇਕ ਅਧ ਚੰਗੀ ਕਰੇ ਦੂਜੀ ਭੀ ਵੇਰਾਸਿ ॥੫॥ (474-16, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

jay ik aDh changee karay doojee bhee vayraas. ||5||

Even if he does something right, he does the next thing wrong. ||5||

ਪਉੜੀ ॥ (474-16)

pa-orhee.

Pauree:

ਚਾਕਰੁ ਲਗੈ ਚਾਕਰੀ ਜੇ ਚਲੈ ਖਸਮੈ ਭਾਇ ॥ (474-16, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

chaakar lagai chaakree jay chalai khasmai bhaa-ay.

If a servant, performing service, obeys the Will of his Master,

ਹੁਰਮਤਿ ਤਿਸ ਨੋ ਅਗਲੀ ਓਹੁ ਵਜਹੁ ਭਿ ਦੂਣਾ ਖਾਇ ॥ (474-17, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

hurmat tis no aglee oh vajahu bhe doonaa khaa-ay.

his honor increases, and he receives double his wages.

ਖਸਮੈ ਕਰੇ ਬਰਾਬਰੀ ਫਿਰਿ ਗੈਰਤਿ ਅੰਦਰਿ ਪਾਇ ॥ (474-17, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

khasmai karay baraabaree fir gairat andar paa-ay.

But if he claims to be equal to his Master, he earns his Master's displeasure.

ਵਜਹੁ ਗਵਾਏ ਅਗਲਾ ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਪਾਣਾ ਖਾਇ ॥ (474-18, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

vajahu gavaa-ay aglaa muhay muhi paanaa khaa-ay.

He loses his entire salary, and is also beaten on his face with shoes.

ਜਿਸ ਦਾ ਦਿਤਾ ਖਾਵਣਾ ਤਿਸੁ ਕਹੀਐ ਸਾਬਾਸਿ ॥ (474-18, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

jis daa ditaa khaavṇaa tis kahee-ai saabaas.

Let us all celebrate Him, from whom we receive our nourishment.

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲਈ ਨਾਲਿ ਖਸਮ ਚਲੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥੨੨॥ (474-19, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

naanak hukam na chal-ee naal khasam chalai ardaas. ||22||

O Nanak, no one can issue commands to the Lord Master; let us offer prayers instead.
||22||

ਜਿਨ੍ਹਾ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਤਿਨ੍ਹੁ ਹਰਿ ਰਖਣਹਾਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (451-10, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

jin^haa antar gurmukh pareet hai tin^h har rakhanhaaraa raam raajay.

Those Gurmukhs, who are filled with His Love, have the Lord as their Saving Grace, O Lord King.

ਤਿਨ੍ਹੁ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕੋਈ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜਿਨ੍ਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ (451-11, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

tin^h kee nindaa ko-ee ki-aa karay jin^h har naam pi-aaraa.

How can anyone slander them? The Lord's Name is dear to them.

ਜਿਨ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਸਭ ਦੁਸਟ ਝਖ ਮਾਰਾ ॥ (451-11, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

jin har saytee man maani-aa sabh dusat jhakh maaraa.

Those whose minds are in harmony with the Lord - all their enemies attack them in vain.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਰਖਣਹਾਰਾ ॥੩॥ (451-12, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

jan naanak naam Dhi-aa-i-aa har rakhanhaaraa. ||3||

Servant Nanak meditates on the Naam, the Name of the Lord, the Lord Protector.

||3||

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥ (474-19)

salok mehlaa 2.

Shalok, Second Mehl:

ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਦਾਤਿ ਆਪਸ ਤੇ ਜੋ ਪਾਈਐ ॥ (474-19, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ayh kinayhee daat aapas tay jo paa-ee-ai.

What sort of gift is this, which we receive only by our own asking?

ਨਾਨਕ ਸਾ ਕਰਮਾਤਿ ਸਾਹਿਬ ਤੁਠੈ ਜੋ ਮਿਲੈ ॥੧॥ (475-1, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

naanak saa karmaat saahib tuthai jo milai. ||1||

O Nanak, that is the most wonderful gift, which is received from the Lord, when He is totally pleased. ||1||

ਮਹਲਾ ੨ ॥ (475-1)

mehlaa 2.

Second Mehl:

ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਚਾਕਰੀ ਜਿਤੁ ਭਉ ਖਸਮ ਨ ਜਾਇ ॥ (475-1, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ayh kinayhee chaakree jit bha-o khasam na jaa-ay.

What sort of service is this, by which the fear of the Lord Master does not depart?

ਨਾਨਕ ਸੇਵਕੁ ਕਾਢੀਐ ਜਿ ਸੇਤੀ ਖਸਮ ਸਮਾਇ ॥੨॥ (475-2, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

naanak sayvak kaadhee-ai je saytee khasam samaa-ay. ||2||

O Nanak, he alone is called a servant, who merges with the Lord Master. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (475-2)

pa-orhee.

Pauree:

ਨਾਨਕ ਅੰਤ ਨ ਜਾਪਨੀ ਹਰਿ ਤਾ ਕੇ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥ (475-3, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

naanak ant na jaapnee har taa kay paaraavaar.

O Nanak, the Lord's limits cannot be known; He has no end or limitation.

ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸਾਖਤੀ ਫਿਰਿ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਮਾਰ ॥ (475-3, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

aap karaa-ay saakh-tee fir aap karaa-ay maar.

He Himself creates, and then He Himself destroys.

ਇਕਨਾ ਗਲੀ ਜੰਜੀਰੀਆ ਇਕਿ ਤੁਰੀ ਚੜਹਿ ਬਿਸੀਆਰ ॥ (475-3, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ikn^haa galee janjeeree-aa ik turee charheh bisee-aar.

Some have chains around their necks, while some ride on many horses.

ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਹਉ ਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥ (475-4, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

aap karaa-ay karay aap ha-o kai si-o karee pukaar.

He Himself acts, and He Himself causes us to act. Unto whom should I complain?

ਨਾਨਕ ਕਰਣਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਫਿਰਿ ਤਿਸ ਹੀ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ॥੨੩॥ (475-4, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

naanak karṇaa jin kee-aa fir tis hee karṇee saar. ||23||

O Nanak, the One who created the creation - He Himself takes care of it. ||23||

ਹਰਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਭਗਤ ਉਪਾਇਆ ਪੈਜ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (451-12, ਆਸਾ, ਮ: 4)

har jug jug bhagat upaa-i-aa paij rakh-daa aa-i-aa raam raajay.

In each and every age, He creates His devotees and preserves their honor, O Lord King.

ਹਰਣਾਖਸੁ ਦੁਸਟੁ ਹਰਿ ਮਾਰਿਆ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਤਰਾਇਆ ॥ (451-13, ਆਸਾ, ਮ: 4)

harnaakhas dusat har maari-aa parahlaad taraa-i-aa.

The Lord killed the wicked Harnaakhash, and saved Prahlaad.

ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਨਿੰਦਕਾ ਪਿਠਿ ਦੇਇ ਨਾਮਦੇਉ ਮੁਖਿ ਲਾਇਆ ॥ (451-13, ਆਸਾ, ਮ: 4)

aha^Nkaaree-aa nindkaa pith day-ay naamday-o mukh laa-i-aa.

He turned his back on the egotists and slanderers, and showed His Face to Naam Dayv.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਅੰਤਿ ਲਏ ਛਡਾਇਆ ॥੪॥੧੩॥੨੦॥ (451-14, ਆਸਾ, ਮ: 4)

jan naanak aisaa har sayvi-aa ant la-ay chhadadaa-i-aa. ||4||13||20||

Servant Nanak has so served the Lord, that He will deliver him in the end.

||4||13||20||

ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥ (475-5)

salok mehlaa 1.

Shalok, First Mehl:

ਆਪੇ ਭਾਂਡੇ ਸਾਜਿਅਨੁ ਆਪੇ ਪੂਰਣੁ ਦੇਇ ॥ (475-5, ਆਸਾ, ਮ: 1)

aapay bhaa^Nday saaji-an aapay pooran day-ay.

He Himself fashioned the vessel of the body, and He Himself fills it.

ਇਕਨੀ ਦੁਧੁ ਸਮਾਈਐ ਇਕਿ ਚੁਲ੍ਹੈ ਰਹਨਿ ਚੜੇ ॥ (475-6, ਆਸਾ, ਮ: 1)

ikn^Hee duDh samaa-ee-ai ik chul^Hai rehni^H charhay.

Into some, milk is poured, while others remain on the fire.

ਇਕਿ ਨਿਹਾਲੀ ਪੈ ਸਵਨਿ ਇਕਿ ਉਪਰਿ ਰਹਨਿ ਖੜੇ ॥ (475-6, ਆਸਾ, ਮ: 1)

ik nihaalee pai savni^H ik upar rahan kharhay.

Some lie down and sleep on soft beds, while others remain watchful.

ਤਿਨ੍ਹਾ ਸਵਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ੍ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੧॥ (475-7, ਆਸਾ, ਮ: 1)

tin^Haa savaaray naankaa jin^H ka-o nadar karay. ||1||

He adorns those, O Nanak, upon whom He casts His Glance of Grace. ||1||

ਮਹਲਾ ੨ ॥ (475-7)

mehlaa 2.

Second Mehl:

ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਕਰੇ ਆਪਿ ਜਾਈ ਭਿ ਰਖੈ ਆਪਿ ॥ (475-7, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

aapay saajay karay aap jaa-ee bhe rakhai aap.

He Himself creates and fashions the world, and He Himself keeps it in order.

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੰਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਦੇਖੈ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥ (475-8, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

tis vich jant upaa-ay kai daykhai thaap uthaap.

Having created the beings within it, He oversees their birth and death.

ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥੨॥ (475-8, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

kis no kahee-ai naankaa sabh kichh aapay aap. ||2||

Unto whom should we speak, O Nanak, when He Himself is all-in-all? ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (475-8)

pa-orhee.

Pauree:

ਵਡੇ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ਕਿਛੁ ਕਹਣਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (475-9, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

vaday kee-aa vadi-aa-ee-aa kichh kahnaa kahan na jaa-ay.

The description of the greatness of the Great Lord cannot be described.

ਸੋ ਕਰਤਾ ਕਾਦਰ ਕਰੀਮੁ ਦੇ ਜੀਆ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ॥ (475-9, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

so kartaa kaadar kareem day jee-aa rijak sambaaahi.

He is the Creator, all-lowerful and benevolent; He gives sustenance to all beings.

ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਧੁਰਿ ਛੋਡੀ ਤਿੰਨੈ ਪਾਇ ॥ (475-10, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

saa-ee kaar kamaavnee Dhur chhodee tinnai paa-ay.

The mortal does that work, which has been pre-destined from the very beginning.

ਨਾਨਕ ਏਕੀ ਬਾਹਰੀ ਹੋਰ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ (475-10, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

naanak aykee baahree hor doojee naahee jaa-ay.

O Nanak, except for the One Lord, there is no other place at all.

ਸੋ ਕਰੇ ਜਿ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥੨੪॥੧॥ ਸੁਧੁ (475-10, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

so karay je tisai rajaa-ay. ||24||1|| suDhu

He does whatever He wills. ||24||1|| Sudh||

